

د افغانستان اسلامي امارت
د عامې روغتيا وزارت
د روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو معيّنيت
د معالجوي طب لوی رياست

د افغانستان د معالجوي روغتيايي خدمتونو د بهبود او
اصلاحاتو طرحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سريزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

"د دين په لاره کې لگښت (انفاق) وکړئ، او خپل ځانونه د هلاکت په لور مه اچوئ او نېکي وکړئ، بېشکه الله تعالى له نېکي کوونکو سره مينه لري".

د اسلام مبارک دين روغتيا د الله تعالى لوی نعمت گڼي، او ساتنه يې د هر فرد شرعي او عقلي مسئوليت بللې دی. دا مبارک آیات په ښکلي بڼه د ټولنې پام د هغوی مسئولیتونو ته را اړوي.

په هیواد کې د افغانستان د اسلامي امارت د سرتاسري حاکمیت وروسته د روغتیا په برخه کې د پام وړ پرمختګونه رامنځته شوي دي، چې یو یې د ملي روغتیا د پالیسي (۱۴۴۶) جوړول دي. په دې پالیسي کې د ثالتي او فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو پر پراختیا ټینګار شوی دی. د دې موخې د ترلاسه کولو لپاره د عامې روغتیا وزارت د مشرتابه په خاصه لارښونه د تخصصي او ثالتي روغتونونو د خدمتونو د بهېدو او اصلاحاتو په پار د روغتیا وزارت د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو د معین محترم مولوي عبدالولي حقاني په مشرۍ او د معالجوي طب د لوی رئیس دوکتور وحدت الکوزي په سکرتریت یوې تخنیکي کمیټې ته دنده وسپارل شوه ترڅو د یادې موخې د ترلاسه کولو په پار په یوې جامع او هراړخیزه طرحه کار وکړي. د یادې طرحې د جوړېدو او د کارونو د سرعت په موخه تخنیکي کمیټې د مالي او تدارکاتي چارو، کارکوونکو چارو، د تخصصي روغتیايي خدمتونو د ښه والي او د خصوصي سکتور د اصلاحاتو او بهېدو لپاره څو فرعي کمیټې رامنځته کړې. نوموړو کمیټو دنده درلوده چې په مشخصو برخو کې د ثالتي روغتیايي خدمتونو د ښه والي لپاره وړاندېزونه چمتو کړي. د دې وړاندېزونو او سپارښتنو وروسته د تطبیق وړ یو واحد پلان چمتو او د عامې روغتیا وزارت مشرتابه ته یې وړاندې کړي. چې د روغتیا وزارت د مشرتابه له منظوري وروسته به د سیستم د بهېدو په موخه یې عملاً تطبیقي چارې پیل شي.

نوموړې باوري یو چې د نوموړې طرحې په تطبیق سره به د هیواد د روغتیايي سیستم (بالخصوص تخصصي او فوق تخصصي خدمات) معیاري شي، د خلکو لاسرسی به یادو خدماتو ته زیات شي او د هیوادوالو د مړینو او معیوبیتونو کچه به ښکته شي. په همدې پار مربوطه اداراتو ته هدایت ورکول کيږي چې د نوموړې طرحې د تطبیق په موخه کوټلي ګامونه واخلي ترڅو د هیوادوالو موجوده روغتیايي کړاونو ته د پای ټکی کیښودل شي.

په پای کې د عامې روغتیا وزارت د مقام له ارشد تخنیکي مشاور دوکتور محمدعظیم زمريال ګاډر او د معالجوي طب له لوی رئیس دوکتور وحدت الکوزي د زړه له تله مننه کوم چې چې ددې طرحې په ترتیب کې یې نه سترې کیدونکې هلې ځلې کړي.

والسلام

الحاج مولوي نورجلال "جلالي"

د عامې روغتیا وزارت وزیر

د مني پيغام

د خوښ يم چې د معالجوي روغتيايي خدمتونو د ښه والي طرحه چمتو او د عامې روغتيا وزارت د محترم وزير صاحب منظوري ته يې وړاندې کړو. دا طرحه د معالجوي طب د عمومي رياست، د کارکوونکو د چارو عمومي رياست، تدارکاتو او مالي رياستونو د کړيو هڅو په پايله کې د لاندنيو يادو شوو فرعي کاري کمېټو له خوا رامنځته شوې:

1. د ثانوي او ټالې روغتيايي خدمتونو د بهبود او اصلاحاتو فرعي کاري کمېټه
2. د کارکوونکو د چارو د بهبود او اصلاحاتو فرعي کاري کمېټه
3. د مالي او تدارکاتي چارو د بهبود او اصلاحاتو فرعي کاري کمېټه
4. د خصوصي سکتور د بهبود او اصلاحاتو فرعي کاري کمېټه

يادو فرعي کاري کمېټو په څو غونډو کې چې د روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو معينيت او معالجوي طب په لوی رياست کې جوړې شوې دا طرحه چمتو کړه چې وروسته په يوه درې ورځني ورکشاپ کې چې د معالجوي طب د لوی رياست تر رهبرۍ لاندې د عامې روغتيا وزارت د تخنیکي پرسونل، نړيوال روغتيا سازمان (WHO)، يونيسف (UNICEF) او نورو ملي او نړيوالو همکارانو په گډون وړاندې او تر کتنې وروسته نهايي شوه.

په دې طرحه کې د ثانوي او ټالې روغتيايي خدمتونو، تشخيصيه خدمتونو، د روغتونونو او نورو روغتيايي مرکزونو تر منځ د رجعت ورکول سيستم، د پولیکلينيکونو وده، په روغتونونو کې د روغتيايي معلوماتو د مدیریت سيستم ته وده او د برېښنايي روغتيا (E-Health) کارونې په بهبود او اصلاحاتو هر اړخيز بحث شوی دی.

موږ د معالجوي طب عمومي رئيس دوکتور وحدت الکوزي د هڅو په پار مننه او قدرداني څرگندوو چې د دې طرحې په جوړولو کې يې مهم رول درلود. همدا راز د نړيوال روغتيا سازمان (WHO)، يونيسف (UNICEF) او ايمرجنسي روغتون نه د يادې طرحې په جوړېدو کې له تخنیکي همکارۍ د زړه له تله منندوی يو. د روغتيايي خدمتونو د فرعي کمېټو غړو، د کارکوونکو کمېټې او مالي او تدارکاتي کمېټې د غړو په ځانگړي ډول د دوکتور محمد حسيب جبران، دوکتور عبدالمتمين ادراک، دوکتور هدايت الله اورياخيل، دوکتور کریمه مایار، دوکتور ذلکي نظام او دوکتور جمعه گل احمدزي له هڅو څخه د خپلې مننې څرگندونه کوم.

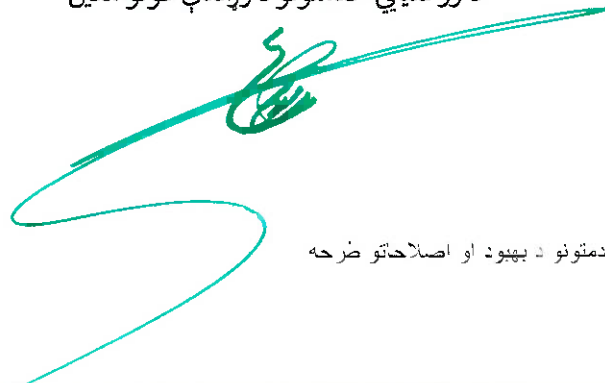
په پای کې د عامې روغتيا وزارت د معالجوي طب د لوی رياست د ارشد تخنیکي مشاور دوکتور محمدالله علېشينکي له خاصو تخنیکي هڅو څخه هم د قدرداني څرگندونه کوم چې نوموړې طرحې په جوړولو کې د منشي او ليکونکي په حيث نه سترې کيدونکې هلې ځلې کړي.

هيله لرو چې د دې طرحې په تدريجي پلي کيدو سره به په هېواد کې د معالجوي طب د خدمتونو په وړاندې کولو کې ښه والی او اصلاحات رامنځته شي.

والسلام

مولوي عبدالولي حقاني

د روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو معين

د افغانستان لپاره د روغتیايي معالجوي خدمتونو بهبود او اصلاحاتو د طرحې د فرعي کمیټې رئیس او غړي

د تخصصي او ثلثي روغتونونو د ریاست د پشنهاد او عامي روغتیا وزارت د مقام د ۱۳۴۹-۱۴۸ گڼې حکم په اساس د عامي روغتیا وزارت د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو د معین مولوي مولوي عبدالولي حقاني په مشرۍ یوې تخنیکي کمیټې ته دنده وسپارل شوه ترڅو د روغتیايي خدماتو د بهبود او اصلاح په موخه یوه جامع طرحه ترتیب او د روغتیا وزارت مقام ته پي وړاندې کړي. د یادې طرحې د ترتیب په موخه د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو په معینیت کې په لومړنۍ جلسه کې په څلورو برخو کې فرعي تخنیکي کمیټې جوړې شوې چې هره کمیټه او غړي یې په لاندې توگه دي.

د روغتیايي خدمتونو د ښه والي د فرعي کمیټې مشر او غړي:

1. دوکتور وحدت الکوزي، د معالجوي طب عمومي رئیس، د کمیټې مشر
2. دوکتور محمد عظیم زمربال کاکړ د عامي روغتیا وزارت د مقام مشاور د کمیټې غړی
3. دوکتور هدایت الله اورباخیل، د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو د معینیت ارشد مشاور د کمیټې غړی
4. دوکتور ذلگی نظام، د معالجوي طب د عمومي ریاست تخنیکي متخصص د کمیټې غړی
5. دوکتور جمعه گل احمدزی، د عامي روغتیا وزارت د جدي پاملرنو د واحدونو (ICU) کوارډیناتور د کمیټې غړی
6. رنخوړوال دوکتور نورالحق یوسفزی، د اتاترک روغتون د کوچنیانو د داخلی ترینر متخصص د کمیټې غړی
7. رنخوړوال دوکتور ملالی شیرزی، د ملالی روغتون د نسايي ولادي ناروغیو ترینر متخصصه د کمیټې غړې
8. دوکتور خلیل سالنګي، د خصوصي سکتور د همغږۍ د ریاست استازی د کمیټې غړی
9. دوکتور همایون صافی، د نړیوال روغتیايي سازمان (WHO) استازی د کمیټې غړی
10. دوکتور ملالی نظري، د یونیسف د ادارې استازی د کمیټې غړی
11. دوکتور بشیر احمد خلیل، د ایمرجنسي روغتون طبي کوارډیناتور د کمیټې غړی

کارکونکو فرعي کمیټې مشر او غړي

1. ښاغلی قاري عرفان الله کریمي، د کارکونکو چارو د لوی ریاست رئیس د کمیټې مشر
2. دوکتور مبارک شاه مبارک، د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو معینیت ارشد تخنیکي متخصص د کمیټې غړی
3. رنخوړوال دوکتور عجب گل مومند، د اندراگاندي روغتون د کوچنیانو د جراحی ترینر متخصص د کمیټې غړی
4. دوکتور عبدالغني ابراهیمي، د نړیوال روغتیايي سازمان استازی د کمیټې غړی
5. دوکتور محمد حسیب جبران، د کارکونکو چارو د لوی ریاست ارشد متخصص د کمیټې غړی
6. دوکتور نظر محمد مهدي، د معالجوي طب عمومي ریاست تخنیکي متخصص د کمیټې غړی
7. دوکتور محمد نعیم آبي، د کارکونکو چارو د لوی ریاست ارشد متخصص د کمیټې غړی

د مالي او تدارکاتي فرعي کمیټې مشر او غړي

1. انجنیر عبدالمتین ادراک، د تدارکاتو ریاست متخصص د کمیټې مشر
 2. پروفیسور دوکتور احمد شاه وزیر، د استقلال روغتون د سوخیلو او پلاستیک جراحی د څانګې مشر د کمیټې غړی
 3. ښاغلی محبوب الرحمن لودین، د مالي چارو او بودیجې ارشد متخصص د کمیټې غړی
 4. دوکتور شریف احمد حبیب احمدزي، د روغتیايي څالو ارشد متخصص د کمیټې غړی
 5. ښاغلی فصل الهادي زیارمل، د روغتیايي چارو د همغږۍ مرستیال د کمیټې غړی
- نوموړو کمیټو د نږدې شپږو میاشتو په جریان کې په خپلو ورکړل شوو تخصصي برخو کې فرعي طرحې آماده او د یوه درې ورځني ورکشاپ په پایله کې د یوې جامع او واحدې طرحې په شکل جوړه او د روغتیا وزارت قدرمن مقام ته پشنهاد شوه.

د منځپانگې لړليک

- 7.....د افغانستان د معالجي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو د ښه والي اجرايوي طرحې لنډيز.
- 8.....په افغانستان کې د معالجي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو ښه والی.
- 10.....لومړنۍ روغتيايي پاملرنې (Primary Health Care - PHC)
- 11.....په افغانستان کې د اړتيا وړ بنسټيز روغتيايي خدمتونه.
- 11.....دويمې(ثانوي) روغتيايي خدمتونه(Secondary Health Care)
- 14.....د روغتيايي خدمتونو وړاندې کول په ثانوي روغتيايي مرکزونو کې.
- 14.....1. د ولسواليو روغتونونه.
- 15.....2. ولايتي روغتونونه.
- 18.....3. حوزوي روغتونونه.
- 19.....4. ملي او تخصصي/ثالثي روغتونونه.
- 17.....د ثالثي/فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو وړاندې کول.
- 20.....اصلي موخې:
- 20.....د طرحې د تطبيق مرحلې.
- 22.....په فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو کې د تشخيصي او تصويري(انځوريز) خدمتونو ښه والی.
- 24.....په کابل او حوزوي روغتونونو کې د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو وړاندې کول.
- 24.....د کابل په روغتونو کې د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو وړاندې کول.
- 25.....په حوزوي روغتونونو (بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتيا او ننگرهار) کې د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو وړاندې کول.
- 27.....د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو لومړيتوبونه.
- 28.....د کوچنيانو او لويانو د زړه د ناروغيو د تشخيص او درملنې د مرکزونو پراختيا او پياوړتيا.
- 29.....په کابل کې د آنکولوژي د ۲۰۰ بستريز تخصصي روغتون او په شپږو زونونو (بلخ، کندهار، هرات، کندز، پکتيا او ننگرهار) کې د سرطان د تشخيص او درملنې مرکزونه جوړول.
- 31.....دکندهار، هرات، ننگرهار، کندز، بلخ، پکتيا او باميان په ولايتونو کې د انتاني ناروغيو د پنځوس بستره روغتونونو نه ملاتړ.
- 333.....د روغتونونو او نورو روغتيايي مرکزونو تر منځ د رجعت (ارجاع) د سيستم پراختيا.
- 34.....د کارکوونکو روزنه.
- 35.....په کابل او شپږو زونونو کې (بلخ، هرات، کندز، کندهار، پکتيا او ننگرهار د پولی کلينيکونو جوړول او پراختيا).
- 37.....د پولی کلينيکونو له لارې د روغتيايي خدماتو وړاندې کول.
- 39.....د روغتيايي معلوماتو د مدیریت سيستم د معالجي خدماتو د وړاندې کولو لپاره.
- 40.....د روغتيايي خدماتو د وړاندې کولو ښه کول د الکترونيکي ټيکنالوژۍ (E-Health) په کارولو سره.
- 41.....۱. برېښنايي طبي ریکارډونه (EMRs):
- 42.....۲. ټيلي ميډيسن (Telemedicine):

۳. الکترونیکی د ناروغانو د لېږد سیستم (Electronic Referral System): 42
- د روغتیا په برخه کې مالي او تدارکاتي مدیریت د ښه کولو طرحه، په ځانګړي ډول د تخصصي او ثالثو روغتونونو لپاره 43
- د کورني تولید ملاتړ 45
- د وارداتي توکو ثبت 46
- د عامې روغتیا په برخه کې د روغتیايي خدمتونو د عرضې د ښه والي لپاره بدیل مالي او تدارکاتي حل لارې 47
- د کورني تولید ملاتړ 47
- سپارښتنې 48
- د روغتیايي سیستم، په ځانګړي توګه تخصصي او ثالثي روغتونونو کې 49
- د کارکوونکو د چارو د مدیریت د ښه والي طرحه 49
- د روغتیايي سیستم د کارکوونکو مدیریت د اوسني وضعیت په ځانګړي ډول په تخصصي او ثالثي روغتونونو کې 51
- د کارکوونکو د مدیریت په برخه کې په افغانستان کې د تخصصي او فوق تخصصي روغتونونو د عرضې د ښه کولو پلان 61
- تولیز هدف: 61
- ځانګړي موخې: 61
- په روغتونونو کې د کارمندانو د چارو د اوسني وضعیت، ستونزو او ننګونو تحلیل او ارزونه 62
- د روغتونونو د وضعیت د ښه والي د طرحې کلیدي برخې لنډیز 63
- د بریا شاخصونه (KPIs): 67
- د تطبیق مهالویش (Phase-wise Implementation): 67

د افغانستان د معالجوي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو د بهبود او اصلاحاتو د اجرايوي طرحې لنډيز

په هيواد د اسلامي امارت د سرتاسري حاکميت وروسته د عامې روغتيا وزارت په وياړي او معالجوي برخو کې د پام وړ لاسته راوړنې لري. د کتلوي معافيت بنه والی، د ساري ناروغيو په کنټرول کې مثبت ګامونه، د روغتيايي خدمتونو په توسعه کې پرمختګ او د مرکز او ولاياتو روغتونونه په يو شمير تشخيصيه او درمليزو وسايلو سمبالول هغه څه دي چې له نيکه مرغه په تيرو څو کلونو کې پکې د پام وړ پرمختګونه شويدي.

خو له بده مرغه د مالي منابعو کموالي د فوق تخصصي روغتيا خدمتونو په پرمختګ کې لوی خنډونه رامنځته کړي دي. دا ستونزې د روغتيا خدمتونو د سيستم د اصلاح اړتيا څرګندوي، ځکه چې د مړينې کچه، په ځانګړې توګه د مور او کوچنيانو مړينه لا هم د سيمې په کچه زياته ده.

ثالثي / فوق تخصصي روغتيايي خدمتونه پېچلي او پرمختللي خدمتونه دي چې خورا تخصصي مرکزونو، متخصصو کدرونو او عصري تجهيزاتو ته اړتيا لري. د دې کچې خدمتونو بنه والی نه يوازې د درملنې په پايلو مثبت اغيزه کوي، بلکې د روغتيا په برخه کې د روزنې، څېړنې او نوښتونو د مرجع په توګه هم کاريدلای شي.

د ثالثي روغتيايي خدمتونو لپاره څرګند رهنمود شتون نلري، او د ثالثي روغتيايي خدمتونو (Tertiary Package of Hospital Services – TPHS) ګډوډ جوړول اړين دي.

افغانستان د لسيزو راهيسې د روغتيا په برخه کې ستونزې تجربه کوي. د پرمختللو تجهيزاتو، متخصصو کدرونو او مناسبو زېربناو کمښت په ټولنه کې باکيفيته روغتيايي خدمتونو ته د خلکو لاسرسی خراب کړيدی. په اوسنۍ پرمختللي نړۍ کې لاهم په افغانستان کې حتي په لويو مرکزي او حوزوي روغتونونو کې د وځينو ناروغيو تشخيص او درملنه لکه د زړه وځيمي ناروغۍ، سرطان، د پښتورګو او ځيګر پېچلي طبي ستونزې چې فوق تخصصي پاملرنې ته اړتيا لري او هر کال زره ګونه کسان ورڅخه خپل ژوند له لاسه ورکوي لاهم وجود نلري.

د نوموړې ستونزې د حل او د تخصصي او فوق تخصصي خدمتونو د بهبود په پار د روغتيا وزارت نوموړی هر اړخيزه طرحه چمتو کړی چې اصلي سوخي په لاندې توګه دي:

- د ثالثي / فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو پياوړتيا
- روغتونونه په پرمختللو وسايلو او ټيکنالوژۍ سمبالول
- د متخصصو کدرونو د روزنې له لارې (په هېواده او بهر کې) د فوق تخصصي کاري ځواک چمتو کول
- د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو د پراختيا لپاره د څېړنيزو مرکزونو جوړول

- په تخصصي او فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو کې د تشخیصیه خدمتونو د کیفیت ښه والی
- په تخصصي او فوق تخصصي روغتونونو د اضافي بار د کموالي او روغتیايي خدمتونو ته د خلکو د لاسرسي د ښه والي په موخه د پولي کلینیکونو ایجادول
- روغتیايي مراکزو ته د ناروغانو پروخت رسیدني او د مړینو او معیوبیتونو د کچې د کموالي په موخه د رجعت د سیستم اصلاح او تقویه
- د کابل تخصصي او ټالتي او حوزوي روغتونونه (بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتیا او ننګرهار) د ټالتي/فوق تخصصي خدمتونو د وړاندې کولو اصلي مرکزونه دي. ولایتي روغتونونه د ټالتي/تخصصي خدمتونو وړاندې کوونکي روغتونونه دي، خو د متخصص پرسونل، تجهیزاتو او زیربناوو په شتون کې ځینې ټالتي خدمتونه هم ترسره کوي.
- په نوموړي طرحه کې د هېواد د روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو د ښه والي لپاره لاندې برخو ته پام شوی اواندې وړاندېزونه شوي دي:
- د کابل ملي/تخصصي او سیمه ییزو روغتونونو (بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتیا او ننګرهار) کې د فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو وړاندې کول
- د قندهار، هرات، ننګرهار، کندز، بلخ او پکتیا په ولایتونو کې د پنځوس بستره په وړتیا د انتاني روغتونونو ملاتړ
- د روغتونونو او نورو روغتیايي مرکزونو ترمنځ د رجعت ورکولو د سیستم پراختیا
- په کابل او شپږو حوزو (بلخ، هرات، کندز، قندهار، پکتیا او ننګرهار) کې پولیکلینیکونو جوړول او پراختیا
- د معالجي خدمتونو د وړاندې کولو لپاره د روغتیايي معلوماتو د مدیریت سیستم (HMIS) پراختیا
- د برېښنایي روغتیا (E-Health) په کارولو سره د معالجي روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو ښه والي
- د روغتیا سیستم په ځانګړې توګه تخصصي او ټالتي روغتونونو کې د مالي او تدارکاتي مدیریت ښه والی.
- د روغتیايي سیستم، په ځانګړې توګه تخصصي او ټالتي روغتونونو کې د کارکوونکو د چارو د مدیریت ښه والی
- په مرکزي او حوزوي لویو روغتونونو کې د تشخیصیه خدمتونو تقویه

د افغانستان په روغتيايي سيستم خغلنده نظر، ستونزي او حل لاري

شاليد

د اسلامي امارت له واکمنېدو وروسته د روغتيايي خدمتونو په برخه کې پرمختگونه له لاسته راوړنو او ننګونو سره مل و. د نړيوالو سازمانونو په ملاتړ د کووېډ-۱۹ واکسيناسيون دوام، په بېلابېلو سيمو کې د لومړنيو روغتيايي خدمتونو ساتنه او پراختيا، د ملاريا او ګوزن په څېر ناروغيو د کنټرول لپاره جدي هڅې او د روغتيايي خدمتونو په توسعه کې پرمختګ د دې برخې له مهمو اقداماتو څخه دي. سره له دې مالي محدوديتونو، بنديزونو او سرچينو کمښت د پرمختللو تخصصي روغتيايي خدمتونو د پراختيا پر وړاندې جدي ننګونې جوړې کړي دي چې دا ننګونې د روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو په سيستم کې د بنسټيز بدلون غوښتنه کوي ځکه د مړينې کچه په ځانګړي توګه د ميندو او کوچنيانو د مړينې کچه لا هم د سيمي د نورو هېوادونو په نسبت لوړه ده.

په افغانستان کې روغتيايي خدمتونه په دريو کچو (سطحو) کې وړاندې کېږي چې هره کچه يې د روغتيا د ساتنې او د مړينې د کمښت په برخه کې مهم رول لري. دا کچې په لاندې ډول يادې شوي او اړونده لارښودونه يې بياکتنې ته اړتيا لري:

I. لومړني يا بنسټيز روغتيايي خدمتونه: بنسټيز روغتيايي خدمتونه د ناروغانو له پاره له روغتيايي سيستم

سره د لومړنۍ اړيکې په توګه ګڼل کېږي چې پکې د وقايې، درملنې او روغتيا لوړونې اړونده خدمتونه شامل دي. د اسا نوموړي خدمتونه په هيواد کې د بنسټيزي روغتيايي خدمتونو ټولګې (Basic Package of Health Services – BPHS) په چوکاټ کې تشرېح شوي دي.

II. دويمې (ثانوي) روغتيايي خدمتونه: دويمې (ثانوي) خدمتونه تخصصي او دروغتون خدمات دي. دا کچه

د بنسټيزو او ثالثي (فوق تخصصي) خدمتونو ترمنځ د اړيکې پل دی. د دې خدماتو ښه والی کولی شي پورته کچو ته غیر ضروري رجعتونه کم، د ناروغانو رضایت لوړ او د روغتيايي سيستم مؤثریت زیات کړي.

دا خدمات د "روغتونونو د اساسي خدمتونو ټولګې (Essential Package of Hospital Services – EPHS) کې تشرېح شوي دي.

III. دريمې (ثالثي يا فوق تخصصي) روغتيايي خدمتونه: ثالثي يا فوق تخصصي خدمتونه ډېر پرمختللي او

پېچلي طبي خدمات دي چې د تخصصي مرکزونو پراختيا، د متخصصو کدرونو جذب او روزنه او پرمختللو تجهيزاتو ته اړتيا لري. د دې سطحې پرمختګ نه يوازې د درملنې پايلې ښې کوي، بلکې کولی شي د روغتيايي برخې لپاره د زده کړې، څېړنې او نوښت بنسټ هم شي. دا مهال د ثالثي خدماتو لپاره واضح لارښود شتون نلري، او د "ثالثي روغتونونو د خدمتونو د مجموعې (Tertiary Package of Hospital Services – TPHS) جوړښت ته اړتيا ليدل کېږي.

د معالجوي روغتيايي خدماتو د وړاندې کولو د ښه والي لپاره د لومړني او دويمې (ثانوي) پړاوونو روغتيايي خدماتو کې اصلاحات اړين دي. دريمې (ثالثي) روغتيايي پاملرنې بايد په واضح ډول تعريف شي. پولي کلينيکونه جوړ کړل شي ترڅو د لومړنيو روغتيايي خدماتو بار له روغتونونو څخه کم شي، د رجعت ورکولو يو مؤثر سيستم دې د روغتيايي مرکزونو ترمنځ رامنځته شي، د روغتيايي معلوماتو سيستم دې لا نور هم پراخ او پياوړی شي ترڅو پرېکړې د کره شواهدو پر بنسټ وشي. الکترونيکي سيستمونو لکه ټيلي ميديسن (Telemedicine) او الکترونيکي طبي ريكارډ (Electronic Medical Record) رامنځته کول د روغتيايي خدماتو په پراختيا او ښه والي کې مهم رول لري.

د خدمتونو د بهبود او توسعي په موخه وړانديز کېږي چې روغتيايي خدمات د درې قدمو پر ځای څلور او په لاندې قدمو کې تنظيم شي.

الف: د ټولنې د سطحي روغتيايي مرکزونه (Community Based Health Centers)

دا کچه خدمات به د کلیو، کورنيو او په محلي کچه د روغتيايي ستونزو د مخنيوي او د ساده حل لپاره فعال وي چې عمومي موخې به يې وځايوي، د خلکو پوهاوي د کچې ښه والی، لومړنۍ درملنې او بېرني مرستې وي.

ب: لومړنۍ روغتيايي پاملرنې (Primary Health Care - PHC)

لومړنۍ روغتيايي پاملرنې (PHC) د وگړو او ټولنې لپاره له روغتيايي سيستم سره د لومړۍ اړيکې په توگه تعريفېږي. دا خدمتونه پراخه، د لاسرسۍ وړ، اقتصادي، او د ټولنې د بنسټيزو اړتياوو پر بنسټ طرحه شوي دي.

بنسټيزې روغتيايي پاملرنې درې اصلي برخې لري: وځايه، درملنه، او بياروغونه (احياي مجدد). د عامې روغتيا پياوړتيا، د روغتيايي نابرابريو کمول او د خلکو د ژوند د کيفيت لوړول د دې کچې له اساسي موخو څخه عبارت دي.

د روغتيايي خدمتونو بنسټيزه ټولگه (Basic Package of Health Services – BPHS) په افغانستان کې د ټولنې د روغتيايي شاخصونو په ښه کولو کې حياتي رول لوبولی خو ددې ټولگې بياکتنه له تېرو ۱۵ کلونو راهيسې نه ده شوې.

د دې خدمتونو د پياوړتيا او د وړاندې شويو مواردو د يوځای کولو له لارې کولای شو د مړينې کچه راټيټه، د ژوند کيفيت ښه او د هېواد په هر گوټ کې عادلانه روغتيايي خدماتو ته لاسرسی يقيني کړو. دا گام نه يوازې د درملنې لگښتونه کموي بلکې د افغانستان د روغتيايي سيستم په پايښتي پرمختگ کې هم مرسته کوي.

د لومړنۍ روغتيايي پاملرنو اساسي برخې په لاندې ډول تعريف شوي:

1. د مور او نوي زيږيدلي پاملرنې
2. د ماشوم روغتيا او کتلوي معافيت
3. عامه تغذيه
4. د ساري ناروغيو درملنه او کنټرول

5. رواني روغتيا
6. د احيای مجدد (بيا رغونه) خدمات او فزيکي بيا وړتيا
7. د بنسټيزو درملو منظم خونديتوب/چمتو کول
8. روغتيايي تعليمات
9. د روغتيا وده او پياوړتيا

په افغانستان کې د اړتيا وړ بنسټيز روغتيايي خدمتونه

د دې بدلونونو په تطبيق سره، د افغانستان د لومړنيو روغتيايي پاملرنو سيستم کولای شي د ټولنې روغتيايي اړتياوو ته په مؤثره توګه ځواب ووايي. دا پرمختګونه نه يوازې د ناروغيو د موثرې او مثمرې درملنې لګښتونه کموي بلکې د د ژوند تمه لوړوي. همدا راز د روغتيا په برخه کې د دوامداره پرمختګ موخو تر لاسه کولو کې هم مرسته کوي.

د دې ټولګې د کيفيت او مؤثريت د لوړولو لپاره سپارښتنه کېږي چې په لاندې توګه اصلاح شي:

د خدماتو د بهېود او د خلکو د لاسرسي د ښه والي په موخه دې ټول بنسټيز خدمات د ابتدائي خدماتو د روغتيايي مراکزو تر عنوان لاندې د يوې ځانګړې کڅورې له لارې د PHC Components مطابق وړاندې کړي.

ج: دويمې (ثانوي) روغتيايي پاملرنې (Secondary Health Care)

دويمې (ثانوي) روغتيايي پاملرنې د معالجوي روغتيايي خدمتونو هغه کچه ده چې له لومړنيو روغتيايي خدمتونو (Primary Health Services) وروسته وړاندې کېږي. دا پاملرنې معمولاً په روغتونونو يا تخصصي مرکزونو کې وړاندې کېږي او د ناروغانو لپاره په پېچلو شرايطو کې تشخيص، درملنه او تخصصي پاملرنې چمتو کوي. دغه پاملرنې زياتره وخت د متخصصو ډاکترانو له لوري د پرمختللو وسايلو په مرسته ترسره کېږي.

د افغانستان د اسلامي امارت د عامې روغتيا وزارت له خوا دويمې (ثانوي) روغتيايي پاملرنې د روغتونونو د اساسي خدمتونو د ټولګې (Essential Package of Hospital Services – EPHS) له لارې وړاندې کېږي چې له تېرو ۲۰ کلونو راهيسې يې بيا کتنه نه ده شوې. ثانوي روغتيايي خدمتونه بايد لاندې برخې ولري:

1. د روغتون پاملرنې: د ځانګړې پاملرنې او دوامداره څارنې لپاره د ناروغانو بستر کول
2. تخصصي تشخيص: د پرمختللو انځور اخيستونکو معايياتو لکه MRI، سي ټي سکن او نورو له لارې دقيق تشخيص.
3. تخصصي درملنه: جراحي، کيمولټراپي، راډيوټراپي او نورو پېچلو درمليز ميتودونو وړاندې کول.
4. احيای مجدد (بيا رغونه): فيزيوتراپي، دوامداره درملنه او د درملنې له پای وروسته د احيای مجدد (بيا راژوندي کول) نور خدمتونه.
5. رواني او روان پېژندنې خدمتونه: د رواني او کړنو د اختلالاتو درملنه او مشوره.

په افغانستان کې اړین دویمې (ثانوي) روغتيايي خدمات

د افغانستان د اوسني وضعیت او روغتيايي سیستم د دوهمې کچې خدمتونو د بهېدو، اصلاح او موجوده ننگونو د حل په موخه د ولسوالیو د سطحې په عمومي او ولایتي روغتونونو کې لاندې دویمې روغتيايي چوپړتیاوې ډېرې اړینې ګڼل کېږي:

1. جراحي خدمتونه

- عمومي جراحي لکه اپنډیکس ایستنه، چوره، حاد بطن او نورو تخصصي درملنه
- د ترافیکي پېښو، ماینونو، د جنګي وسایلو له امله د رامنځته شوو ټپونو درملنه
- تخصصي جراحي لکه د پښتورګو او ارتوپډي

2. د نسايي او زېږون خدمتونه

- د خطري امیندواریو په وخت کې پاملرنې
- نسايي ولادي جراحي او تعقیبي پاملرنې
- د شنډوالي درملنه او د میندواری اړوند خدمتونه
- د نورو نسايي ناروغیو تخصصي درملنه

3. د کوچنیانو خدمتونه

- د کوچنیانو د نسبتاً ناروغیو تخصصي درملنه
- د سوء تغذي، شدیدو ساري ناروغیو، او د زېږون ناروغیو د ناروغانو درملنه
- د نویو زېږیدلو کوچنیانو ځانګړې پاملرنې (NICU)

4. د عمومي داخلي ناروغیو خدمتونه د د زړه او شریاني ناروغیو په شمول

- د عمومي داخلي ناروغیو تشخیص او تخصصي درملنه
- د زړه ناروغیو تشخیص لکه انجیوګرافي، انجیوپلاستي
- د زړه د ناروغیو، د زړه د رګونو او د زړه د حملې وروسته پاملرنې
- د بدن د نورو اعضاوو د نسبتاً وخیمو ناروغیو تخصصي درملنه

5. د سترګو د ناروغیو تشخیص او تخصصي درملنه

6. د پوستکي د ناروغیو تشخیص او تخصصي درملنه

7. د غوږ، پزې او ستوني د ناروغیو تخصصي درملنه

8. د غاښونو او د خولې د ناروغیو تخصصي درملنه

9. د سرطان (انکولوژي) خدمتونه: کیمو-تراپي، راډیو-تراپي او تسکيني پاملرنې

(Palliative Care) د سرطان ناروغانو لپاره

10. رواني او روان پېژندنې خدمتونه

- د رواني اختلالاتو لکه د افسردګۍ، اضطراب او له پېښې وروسته د فشار (سټریس) اختلالاتو (PTSD) درملنه

- د جنګ او تاوتریخوالي قربانیانو ته مشوره او رواني ملاتړ

11. د اعتیاد ضد مبارزه او د روږدو درملنه

- د روږدو درملنه د بستر په بڼه
- د روږدیتوب په اړه عامه پوهاوی ورکول
- د روږدو په درملنه کې د میتادون دوا کارول
- په روږدو کې د ساري ناروغيو د خپرېدو د مخنیوي تدابیر

12. بیرني اوتروما خدمتونه: د جګړې، پېښو او طبیعي آفتونو د ټپیانو لپاره بیرنۍ او جدي (ICU) پاملرنې

13. احیای مجدد (بیا رغونه)

- د مغزي سکټي یا جراحي نه وروسته فیزیوتراپي
- د معلولو وګړو تعقیبي درملنه
- د زړه، رګونو او تنفس له ودرېدو نه وروسته بیا رغونه

14. د انتاني ناروغانو خدمات

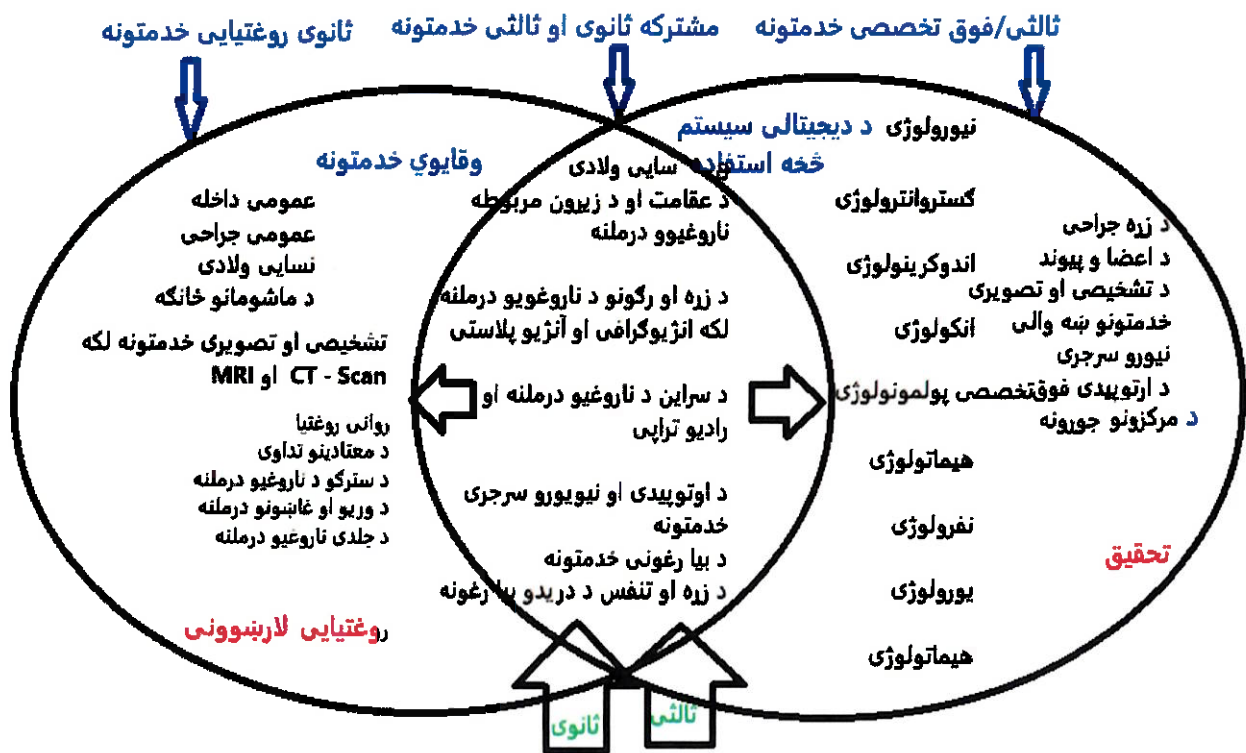
- د توبرکلوز، ملاریا او HIV/AIDS ناروغانو درملنه
- د حاد انتاني ناروغانو لپاره ځانګړې پاملرنې

15. پرمختللي لابراتواري او تشخیصي خدمتونه

- د وینې، ادرار او پټالوژۍ معاینات
- پرمختللي انځور اخیستونکي لکه CT Scan، MRI او کټ لب

یادونه: داچې پورته هم ورته اشاره شوې چې ثانوي خدمتونه به د ولسوالیو په کچه په عمومي روغتونونو او ولایتي روغتونونو کې وړاندې کېږي، خو دا چې د ولایتي روغتونونو ظرفیت او د بشري سرچینو وړتیا نظر عمومي روغتونونو ته زیات دی له همدې مله د خدماتو پوره کڅوړه به یواځې په ولایتي روغتونونو کې وړاندې کېږي او د ولسوالیو په کچه په عمومي روغتونونو کې به یې یواځې مهمې چوپړتیاوې چې په یاده کچه مداخلو ته اړتیا لري وړاندې کېږي.

همدارنگه دا چې د دویمې (ثانوي) او ثالثې (فوق تخصصي) روغتیايي خدمتونو ترمنځ واضح سرحد نشته. ځینې دویمې (ثانوي) خدمات کولای شي په هغه روغتونونو کې وړاندې شي چې ثالثي خدمات لري او بالعکس — دا کار د پرسونل د مهارتونو او وسایلو موجودیت پورې تړاو لري. په لاندې انځور کې د دویمې (ثانوي) او ثالثې (فوق تخصصي) روغتیايي خدمتونو اړیکې ښودل شوي:

په ثانوي د روغتیایی خدمتونو وړاندې کول روغتیایی مرکزونو کې

په افغانستان کې ثانوي روغتیایی خدمتونه باید د روغتونونو له خوا وړاندې شي. روغتونونه د هېواد د روغتیایی سیستم بنسټیز عناصر دي چې د مړینې د کچې په راګمولو او د ناروغیو په کنټرول کې په ځانګړي ډول د ښځو او کوچنیانو په منځ کې حیاتي رول لري. دغه معالجوي مرکزونه د رجعت سیستم (Referral System) د یوې مهمې برخې په ډول عمل کوي. د مراجعینو د شمېر، د بستر د ظرفیت، د خدمتونو د حجم او پیچلتیا د معیارونو پر بنسټ دې دا روغتونونه په دوه اساسي برخو ووېشل شي:

1. د ولسوالیو روغتونونه

2. ولایتي روغتونونه

1. د ولسوالیو عمومي روغتونونه (General Hospitals)

د ولسوالیو عمومي روغتونونه د روغتیایی خدمتونو باید دویمې (ثانوي) خدمات وړاندې کړي. دا مرکزونه په هره ولسوالۍ کې موقعیت ولري، د یادوني وړه ده چې دغه ډول روغتونونو موجودیت د روغتیایی خدمتونو په لاسرسي کې ډېر مهم رول لري.

نوموړي روغتونونه به لاندې خدمات وړاندې کوي:

- **سراپا چوپړتياوې :** د ناروغانو لپاره پرته له بستر کېدو د معالجي خدماتو وړاندې کول.
- **بستري خدمات :** د هغو ناروغانو درملنه چې بستر ته اړتيا لري. په يادو روغتونو کې به لاندې خدمات وړاندې کيږي

1. **عمومي داخله :** د عمومي داخلي ناروغيو تشخيص او درملنه.
2. **عمومي جراحي :** د عمليات خونې، بېهوشي، ريکوري (بيا راويښولو) خونې او د تعقيم خدمات پکې شامل دي.
3. **د نسايي او زېږون تخصصي خدمات :** طبعي ولادت، سيزرين، هيستريکټومي.
4. **د کوچنيانو او نوزادانو تخصصي خدمات :** د کوچنيانو پاملرنه او د تغذي درملنيز خدمات وړاندې کول.
5. **په لومړۍ درجه (Level 1) د جدي څارنې يا ICU خدماتو وړاندې کول:**
 - a. **د رواني روغتيا خدمات :** د رواني اختلالاتو تشخيص او درملنه.
 - b. **د غاښونو او خولې خدمات :** د خولې او غاښونو لومړني خدمتونه.
 - c. **واکسيناسيون :** د واکسين دېرنامو تطبيق.
 - d. **د سترگو د ناروغيو سراپا خدمات**
 - e. **د غوړ پزې او ستوني د ناروغيو سراپا خدمات**
 - f. **روغتيايي پوهاوی :** د ټولنې لپاره صحي زده کړه.
 - g. **۲۴ ساعته بېرني خدمات :** دبېرنيو خدماتو وړاندې کول د عاجلو ناروغانو لپاره.
 - h. **د فزيوتراپي اړين خدمتونه**

2. ولايتي روغتونونه

ولايتي روغتونونه د دويمې (ثانوي) روغتيايي خدمتونو په کچه کې راځي او د ولسواليو د روغتونونو په پرتله به پرمختالي وسيع خدمات وړاندې کوي. دا مرکزونه د مړينې د کچې په راکمولو او د روغتيايي خدمتونو د کيفيت په لوړولو باندې تمرکز لري. د رجعت سيستم د يوې مهمې برخې په ډول دا روغتونونه هغه ناروغان قبلوي چې له ولسواليو روغتونونو راجع شوي وي. ددې روغتونو ارزښت په لاندې ډول دی چې د ولسواليو د روغتونو په نسبت ډير تخصصي او خدمات يې پراخه دي:

- **سراپا خدمتونه**

• بستري خدمتونه: ناروغانو ته د بستريزو خدماتو برابرول. هغه بستريز خدمات چې په يادو روغتونونو کې به سرته رسېږي په لاندې توګه دي.

1. د عمومي او تخصصي جراحي خدمتونه: د عمليات خونې، بېهوشي، ريکوري (بيا راويښولو) خونې او د تعقيم خدمات پکې شامل دي.

2. د نسايي او زېږون تخصصي خدمات: د نسايي او زېږون برخه کې د تخصصي خدماتو وړاندې کول.

3. د کوچنيانو او نويو زېږيدلو تخصصي خدمات : د کوچنيانو تخصصي پاملرنې او د تغذيي درملنيز خدماتو وړاندې کول.

4. عمومي داخله : د داخلي ناروغيو تشخيص او درملنه.

5. د ارتوپيدي تخصصي خدمات

6. د عصبي جراحي او عصبي داخلي تخصصي خدمات

7. د روږدو درملنه : د روږدو کسانو لپاره معالجوي بستريزو خدمتونو وړاندې کول.

8. د سترګو درملنه : په ولايتي روغتونو کې د سترګو د فعالې څانګې جوړول.

9. د پوستکي د ناروغيو درملنه: د پوستکي د ناروغيو تشخيص او درملنې بستريز خدمات.

10. د غوږ، پزي او ستوني (ENT) خدمات : تخصصي بستريز خدمات په دې برخه کې.

11. په دوهمه کچه (Level 2) د معياري جدي څارنو ICU د خدماتو وړاندې کول

12. ۲۴ ساعته بېرني خدمات: دبېرنيو خدماتو وړاندې کول د عاجلو ناروغانو لپاره.

13. د تروما د مرکزونو جوړول: ځانګړې جراحي څانګې (د رګونو، پلاستيک، سيني، خيټي، هډوکو او مغزي جراحي).

(Vascular, Plastic, Thoracic, Abdominal, orthopedic and)
s(neurosurgery surgeries

14. فيزيوتراپي : د احياي مجدد (بيا رغونې) خدمتونو وړاندې کول.

15. لابراتواري او د وينې بانک خدمتونه: تخصصي ازمويني او وينه ساتنه (بانک).

16. داځور اخيستي پرمختللي خدمتونه : CT Scan ، ايم ار اې، ايکوکارډيوگرافي او سونوگرافي.

17. نور مهم او تخصصي خدمات: لکه انجيوگرافي، انجيوپلاستي، دپاليز او نور خدمتونه

د: ثالثي/فوق تخصصي روغتيايي پاملرني (Tertiary Health Care)

د ثالثي او فوق تخصصي روغتيايي خدمتونه د يوه اغېزمن او ګټور روغتيايي سيستم اصلي ستنه جوړوي، همدارنګه د مړينې د کچې په راکمولو او د ټولنې د روغتيا د لوړوالي کې مهم رول لري. د لوړ کيفيت معالجوي خدمتونو وړاندې کولو باندې تمرکز په داسې هېواد کې لکه افغانستان چې محدودې سرچينې لري، د منابعو د مؤثر مدیریت او د روغتيايي ستونزو کمښت، په ځانګړې توګه د ټولنې د زيانمنو قشرونو لپاره کلیدي لاره ده.

په تېرو لسيزو کې افغانستان د روغتيا په برخه کې له ګڼو ستونزو سره مخ و. د امکاناتو، وسایلو او تجهیزاتو کمښت، د متخصصو کسانو کمښت، او د معیاري روغتيايي زیربناوو نشتوالي روغتيايي خدمتونو ته لاسرسی په ځانګړي ډول د لرې پرتو سیمو خلکو ته سخت کړی دی. د زړه ناروغی، سرطان، انتاني ناروغی او نور پېچلي طبي شرایط چې د فوق تخصصي درملنې اړتیا لري، هر کال زرګونه کسان له خطر سره مخ کوي. ماشومان او کاهلان له دې حالت نه تر ټولو زیات متضرر کېږي، ځکه دوی ځانګړي او پر وخت پاملرنې ته اړتیا لري.

د افغانستان د عامې روغتیا وزارت د دې حقیقت په درک سره، د باکیفیته روغتيايي خدماتو ته د لاسرسي د ښه والي په موخه، پریکړه کړې چې یوه پراخه او اساسي طرحه جوړه او تطبیق کړي چې د ثالثي، په ځانګړي ډول د فوق تخصصي درملنې برخه پیاوړی کړي.

دغه طرحه به نه یوازې د عامې روغتیا وضعیت ښه کړي، بلکې د پېچلو ناروغیو له امله د مړینې د کچې د کمښت او د ژوند د کيفيت د لوړوالي لامل به هم شي. دا طرحه به د هغو ناروغانو سفرونه چې له هېواده بهر د درملنې لپاره یې ترسره کوي او مالي منابع له لاسه ورکوي، هم راکموي.

د طرحې د بریالیتوب د اطمینان په موخه به منظم نظارتي او ارزونیز سیستمونه رامنځته شي. دغه سیستمونه به د احصایو راټولولو او تحلیل، د روغتيايي مرکزونو د فعالیتونو څارنې او عامې روغتیا وزارت ته د شفافو او منظمو راپورونو د وړاندې کولو برخې ولري.

مونږ له خپلو ملي او نړیوالو شریکانو، همکارو بنسټونو او درنو نړیوالو ادارو څخه په درناوي غوښتنه کوو چې زموږ سره د یاد هدف د ترلاسه کولو په برخه کې مرسته وکړي. د مالي سرچینو برابرول د نړیوالو مرستو، بهرنیو پانګونو او د خصوصي سکتور د ونډې له لارې تر سره کېږي. همدارنګه، د پرمختللو هېوادونو څخه افغانستان ته د پوهې او تکنالوژۍ انتقال د کاري اولویتونو څخه شمېرل کېږي.

د افغانستان د ثالثي روغتيايي خدمتونو د عرضه کولو د ښه والي او پراختیا طرحه او د فوق تخصصي خدماتو پیاوړتیا د هېواد د عامې روغتیا د وضعیت د لوړولو او د پېچلو ناروغیو له امله د ناروغتیا او مړینې د بار د کمښت په موخه یو ستر ستراتیژیک اقدام ګڼل کېږي. دا طرحه د پرمختللو تشخیص او درملنې مرکزونو د رامنځته کولو، د لوړ ظرفیت لرونکو تخصصي روغتيايي کارکوونکو د روزنې او د نوي نړیوال معیار لرونکي تکنالوژۍ د کارونې له لارې د افغانستان په روغتيايي سیستم کې د دوامدارو بدلونونو او اصلاحاتو زمینه برابروي.

تمه ده چي د يادې طرحې د مؤثرې تطبيق له لارې به د افغانستان ټولو وگړو ته د لوړ كیفیت لرونكو معالجي خدماتو د لاسرسۍ شرايط برابر شي او ورسره د ژوند كیفیت ښه شي، د ناروغيو پېچلتياوې راكمي شي او د مرگ ژوبلي كچه به ښكته شي.

فوق تخصصي / ثالتي روغتيايي پاملرنې هغه ځانگړې پاملرنې دي چي معمولاً په هغو مركزونو كي وړاندې كېږي چي پرمختللي او تخصصي طبي تكنالوژي لري. دا ډول خدمتونه زياتره وخت په روغتونونو يا ځانگړو تخصصي مركزونو كي وړاندې كېږي او پر هغو پېچلو طبي مواردو تمرکز لري چي فوق تخصصي پوهې او درملنې ته اړتيا لري.

د ثالتي روغتيايي خدمتونه د پېچلو طبي شرايطو لپاره د تخصصي خدماتو په وړاندې كولو سره په روغتيايي سيستم كي خورا مهم رول لري. دا ډاډ ورکوي چي ناروغان به هغه وخت چي ورته اړتيا ولري د روغتيايي پاملرنو تر ټولو لوړ كیفیت تر لاسه كړي؛ دغه خدمتونه د پرمختللو تكنالوژيو، لوړه روزنې لرونكو متخصصينو او اړينو څېړنو له لارې وړاندې كېږي.

د ثالتي روغتيايي پاملرنې لاندې برخې لري:

فوق تخصصي خدمات : پدې كي د زړه، سرطان، دماغ او اعصابو، او د غړو د پيوند لوړ تخصصي خدمات شامل دي. زياتره دا خدمات د پرمختللو تشخيصي او درملنې مرحلو سره د خورا ماهر او تجربه لرونكو متخصصينو لکه جراحنو، انكولوژيستانو او نورو روغتيايي كاركونكو له خوا وړاندې كېږي .

پرمختللي تكنالوژي: دا مراکز زياتره وخت پرمختللو طبي تكنالوژيو ته لاسرسۍ لري چي پكې د لېراسكوپي وسايل، **MRI** ماشينونه، روباتيك جراحي سيستمونه او نور پرمختللي تشخيصي وسايل شامل دي.

هراړخيزه پاملرنه : دريم پړاو پاملرنه د خدماتو پراخ ډولونه رانغاړي چي د جراحي پروسيجرونه، ځانگړې پاملرنې او د احيا مجدد خدمتونه پكې شامل دي.

څېړنه او زده كړه : ډېری لوړ پوړي روغتيايي مركزونه د اكاډميكو بنسټونو سره تړلي دي او په څېړنو او د روغتيايي متخصصينو په روزنه كي بوخت دي.

افغانستان د روغتيايي خدمتونو په برخه كي له جدي ستونزو سره مخ دی. د تجهيزاتو كمښت، د تخصصي او فوق تخصصي روغتيايي كاركونكو كمښت او د لوړې كچې روغتيايي خدمتونو محدوديت د اصلي ننګونو له ډلې څخه دي. د مركزي روغتونونو په كچه د فوق تخصصي څانگو رامنځته كول كولى شي د روغتيايي وضعيت په پراخ ډول ښه والي كي مرسته وكړي. همداراز، د دريم پړاو روغتيايي خدمتونه چي پېچلي او تخصصي پاملرنې رانغاړي بايد پراخ شي تر څو د ټولنې اړتياوې په مؤثر ډول پوره كړاى شي.

ددې طرحې په تطبيق سره به ثالتي/ فوق تخصصي خدمات په حوزوي او لويو مركزي روغتونو كي وړاندې كېږي. په لاندې توگه پرې رڼا اچوو.

الف . حوزوي روغتونونه

حوزوي روغتونونه به ددې طرحې له تطبيق څه وروسته د ثانوي خدمتونو ترڅنگ د معالجوي خدمتونو درېيمه کچه (ثالثي) يا فوق تخصصي روغتيايي خدمتونه وړاندې کوي. دا مرکزونه به د هيواد په شپږو لويو حوزو کې جوړ او د پرمختللو امکاناتو درلودونکي به وي.

نوموړي روغتونونه به لاندې تخصصي او فوق تخصصي خدمات وړاندې کوي.

- د دويمې (ثانوي) درجې تخصصي خدمات (عمومي داخله، عمومي جراحي، کوچنيان، او ولادي نسايي)
- فوق تخصصي جراحي خدمات : لکه د مغزو او اعصابو جراحي، قلبي جراحي، پلاستيکي جراحي او د سوخندني جراحي.
- د ارتوپيدي فوق تخصصي خدمات
- د سترگو فوق تخصصي خدمات : د سترگو د ناروغيو تشخيص او درملنه.
- د غاښونو او ژامي فوق تخصصي خدمات: د ستوماتولوژي د فوق تخصصي خدماتو وړاندې کول.
- د غوړ، پزې او ستوني فوق تخصصي خدمات
- د پوستکي او زهروي ناروغيو فوق تخصصي خدمات : د پوستکي او زهروي ناروغيو تشخيص او درملنه.
- کارډيولوژي فوق تخصصي خدمات
- گاسټروانټيرولوژي : د هضمي سيستم د پرمختللو ناروغيو فوق تخصصي درملنه
- يورولوژي: د پښتورگو او د ادرار د لارو د ناروغيو تشخيص او درملنه.
- نفرولوژي خدمات: د پښتورگو داخله فوق تخصصي خدمات
- هيپاتولوژي: د ځيگر د ناروغيو فوق تخصصي خدمات
- پلمونولوژي: د سږو د ناروغيو فوق تخصصي خدمات
- هماتولوژي خدمات: د وينې د ناروغيو تشخيص او درملنه.
- د سرطان درملنه: د سرطان ناروغانو لپاره پرمختللي تشخيصي او معالجوي خدمتونه.
- د رواني روغتيا خدمات: د رواني او روان بېژندنې خدماتو وړاندې کول.
- دانځور اخيستني پرمختللي خدمتونه: لکه سونوگرافي، اندوسکوپي، CT Scan.
- عدلي طب: د عدلي طب سره تړلي خدماتو وړاندې کول.
- د نورو فوق تخصصي روغتيايي خدماتو وړاندې کول

ب. ملي او فوق تخصصي/ثالثي مرکزي روغتونونه

ملي او تخصصي/ثالثي روغتونونه د افغانستان د روغتيايي خدمتونو تر ټولو لوړه کچه تشکيلوي. دا روغتونونه اکثره په کابل موقعيت لري او فوق تخصصي او ډېر بېچلي معالجوي خدمات چې د حوزوي

روغتونونو تر عنوان لاندې هم ورځه یادونه شویده وړاندې کوي. پدې روغتونونو کې د طبي څېړنو او تدریسي مرکزونه شامل دي چې په تفصیل سره به پرې بحث وشي.

د طرحې عمومي هدف:

د افغانستان په روغتیايي سیستم کې د روغتیايي خدمتونو د کیفیت د لوړوالي او د معالجوي ستونزو د حل لپاره په ولسوالیو او ولایاتو کې د تخصصي او په کابل او حوزوي روغتونونو کې د فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو رامنځته کول.

اصلي موخې:

- د ثانوي او ثالثي / فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو پیاوړتیا.
- روغتونونه پرمختللو تشخیصیه او درملیزو تجهیزاتو او نوې طبي تکنالوژۍ سمبالول.
- د فوق تخصصي کادر د روزنې له لارې له داخل او بهر څخه د مسلکي ځواک تامین.
- د فوق تخصصي علومو د پراختیا لپاره د څېړنیزو مرکزونو رامنځته کول.
- په ټولو مهمو برخو کې د ثالثي روغتیايي خدمتونو د کیفیت لوړول.

د طرحې د تطبیق مرحلې

- I. د اوسني وضعیت ارزونه او فوق تخصصي اړتیاو ارزونه
 - د کابل او حوزوي روغتونونو د اوسني وضعیت څېړنه او تحلیل
 - د ثالثي/فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو نیمګړتیاوې او ستونزې په ګوته کول
 - د فوق تخصصي د اړینو برخو لومړیتوب ټاکل (لکه د زړه ناروغۍ، سرطانې ناروغۍ، نیورولوژي، ګېسټروانټرولوجي (د معدې او کولمو ناروغۍ)، د پښتورګو ناروغۍ او نور).
- II. د اړینو تجهیزاتو او بنسټیزو جوړښتونو برابرول
 - د اړینو وسایلو لیست ترتیبول او لومړیتوبونه مشخصول
 - د مالي منابعو د تامین لپاره پلان جوړول او له نړیوالو بنسټونو او کاري شریکانو سره همکاري.
 - د فوق تخصصي خدمتونو ملاتړ لپاره د منابعو پیدا کول
- III. د ICU، HDU، CCU، ریکوري او بیرنیو ځانګړو برخو پراخول
- IV. د انساني ځواک روزنه او برابرول
 - بهر ته د روزنیزو پروګرامونو لپاره د متخصصینو استول
 - کورني او نړیوال تعلیمي کورسونه او ورکشاپونه جوړول
 - د علمي څېړنو د تبادلې لپاره له کورنیو او بهرنیو طبي پوهنتونونو سره د همکاريو پیاوړي کول
- V. د فوق تخصصي ځانګړو جوړول او پراخول
 - د زړه او شریاني ناروغیو فوق تخصصي ځانګړي جوړول

- د سرطان لپاره ځانګړی فوق تخصصي روغتون جوړول
- د نیورولوژي او د اعصابو جراحي د څانګو پراخول
- د Gastroenterology فوق تخصصي څانګې جوړول
- د Endocrinology فوق تخصصي څانګې جوړول
- د تنفسي ناروغيو فوق تخصصي څانګې جوړول
- د پښتورګو د ناروغيو او پرمختللي دیاالیز څانګې پرانستل.
- په پرمختللو نسايي او زیریون تخصصي څانګو کې د فوق تخصصي خدماتو پراختیا.
- د هیماتولوژي مرکزونو رامنځته کول.
- د غړو د پیوند مرکزونه جوړول، په ځانګړي ډول د هډوکود مغز، ځیګراو پښتورګو پیوند.
- پرمختللي فوق تخصصي جدي پاملرني (ICU) رامنځته کول.
- د فوق تخصصي تشخیص مرکزونه جوړول.
- د فوق تخصصي اورتنو پېښې مرکزونه جوړول.

VI. څارنه او ارزونه (نظارت او ارزښت)

- د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو پر فعالیتونو د منظمې څارنې او ارزونې لپاره د چکلیست جوړول.
- د پروسو د ښه والي لپاره د معلوماتو تحلیل او د پایلو ترلاسه کول.
- د پروګرامونو او پالیسي د سمون لپاره د روغتيايي معلوماتو سیستم (HMIS) روښانه او دقیق راپورونه وړاندې کول.

VII. نړیواله همکاري او مالي تامین

- د مالي منابعو د برابرولو لپاره له ملي او نړیوالو بنسټونو سره عامه او خصوصي مشارکت
- له نړیوالو مرستو او بهرنیو پانګونو څخه په روغتيايي سکتور کې ګټه اخیستل.
- د پوهې او تکنالوژۍ د انتقال لپاره د همکارۍ یو چوکاټ جوړول.

VIII. د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو په برخه کې د تشخیص او انځور اخیستنې د خدمتونو ښه والی

(لاندې تشریح شوی دی)

په فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو کې د تشخيصي او تصويري (انځوريز) خدمتونو بڼه والی

د دقيقو او پر وخت د تشخيصي او انځوريز خدمتونو وړاندې کول، د روغتيايي او درملنې د سیستمونو یو له مهمو ستونزو څخه شمېرل کېږي. دا خدمتونه د ناروغانو د دقیق تشخیص، د درملنې د پلان جوړونې او د کلینیکي پایلو د ښه والي لپاره حیاتي رول لري. د دې تګلارو په پلي کولو او په ضروري معایناتو تمرکز کولو سره کیدای شي چې په فوق تخصصي برخو کې د تشخيصي او انځور اخيستلو خدمتونو کیفیت لوړ شي او ناروغانو ته غوره خدمتونه وړاندې شي.

فوق تخصصي برخې د تشخيصي او انځوريزو خدمتونو د ښه والي لپاره لاندې اقداماتو ته اړتیا لیدل کېږي:

- **ډیجیټلي سیستمونه:** د (Picture Archiving and Communication System) PACS (د انځورونو ارشیف او اړیکو سیستم) سیستمونه لارې د انځورونو ډیجیټلي کول، ساتنه او د متخصص ډاکټرانو لپاره چټک او اسانه لاسرسی.
- **روزنیز کورسونه:** د نوي تکنالوژۍ او تشخيصي میتودونو سره د آشنایي په موخه رادیولوجستانو او انځور اخيستونکو ټیکنیشنرانو ته د منظم زده کړیزو کورسونو برابرول.
- **عملي ورکشاپونه:** د انځورونو د تفسیر مهارتونو د پیاوړتیا او له تجهیزاتو څخه د مؤثرې ګټې اخیستنې لپاره د عملي ورکشاپونو جوړول.
- **تخصصي ډلي جوړول:** د انځورونو او لابراتواري ازموینو د پایلو د جامع ډول څیړلو په موخه د رادیولوجستانو، پتالوجستانو او فوق تخصصي ډاکټرانو ډله جوړول.
- **منظمه ارزونه:** د تېروتنو د کمولو لپاره د انځور د کیفیت او تشخيصي راپورونو منظمه ارزونه ترسره کول.

ځینې تشخيصي او انځور اخيستني ازموینې چې د فوق تخصصي خدمتونو د وړاندې کولو لپاره اړینې دي:

د درېمي (ثالثي) روغتيايي خدماتو په کچه د غوره تشخیص لپاره لاندې معایناتو ته اړتیا ده:

1. د بېوشيمي، سیرولوژي او مایکروبیولوژي معمول (روتین) معاینات
2. رادیوگرافي (X-ray): د ماتېدنو او نورو ناروغيو د تشخیص لپاره
3. سونوگرافي: د حمل پر مهال د داخلي غړو لکه ځیګر، پښتورګواو زړه ارزونې په موخه او درې بعدی/څلور بعدی سونوگرافي
4. CT scan: د داخلي غړو دقیق انځور اخيستلو او د تومورونو د تشخیص او د تروما له امله رامنځته شوي زیانونو د ارزونې لپاره

5. (MRI) : د نرمو انساجو، دماغ، شوکي مزي او بندونو دقیق انځور اخیستلو لپاره
6. ماموگرافي: د سيني(تيونو) د سرطان د وختي ارزونې او تشخيص لپاره
7. اندوسکوپي او کولونوسکوپي: د هاضمي سیستم ارزونې او اړونده ناروغانو تشخيص لپاره
8. ايکوکارډيوگرافي: د زړه د جوړښت او فعاليت د ارزونې لپاره
9. الکتروکارډيوگرام (ECG): د زړه د فعاليت د ستونزو تشخيص لپاره
10. د پتالوژي معاینات: د ناروغانو د تشخيص لپاره د بیوپسي او د نمونو څېړنه پکې شامله ده لکه سرطان .

نور مهم معاینات چې لاندې یاد شوي دي:

- پرمختللي مایکروبیولوژي (فنگس او بکتریا پیژندنه + د مایکروب ضد د حساسیت ازموینه)
- تخصصي سیرولوژي او ایمونولوژي
- مالیکولي تشخيص: (HH ، TB ، HIV ، HPV)
- هورموني معاینات
- د تومور مارکرونه
- هیستوپتالوژي او سیتولوژي
- د وینې د گازونو تعین
- د ارثي اختلالاتو لپاره د جنیټیکي معایناتو ترسره کول
- توکسیکولوژي معاینات
- اوټوایمیون پینل
- INR او نور پرمختللي د وینې د انعقاد(ټینګیدو) معاینات
- د میکروبونو د مقاومت تشخيص او ویروسي معاینات

په کابل او حوزوي روغتونونو کې د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو وړاندې کول

د کابل او حوزوي روغتونونه د ثالتي او فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو لپاره مناسب بنسټونه دي. په داسې حال کې چې ولايتي روغتونونه اساساً د دويمې (ثانوي) او تخصصي روغتيايي خدمتونو د وړاندې کولو لپاره کار کوي خو که پکې تجربه لرونکي او روزل شوي پرسونل، لازم تجهيزات او مناسبه زیربنا موجود وي، نو کولای شي ځينې ثالتي روغتيايي خدمتونه هم وړاندې کړي.

1. د کابل په روغتونو کې د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو پياوړي کول

د کابل په روغتونو کې بايد د فوق تخصصي روغتيايي خدمتونو برخې لکه د زړه او شرياني جراحي، کارډيولوژي، کسټروانټيرولوژي، انډوکرينولوژي، نفرولوژي، يورولوژي، هماتولوژي، د نويو زيربډلو کوچنيانو پاملرنه، نسايي ولادي او نور فوق تخصصي روغتيايي خدمتونه د تجهيزاتو او ظرفيتونو پر بنسټ رامنځته شي. د ټولنې پرمختګ، زيات ترافيک او ترافيکي پېښو او ټپونو ته کتو اړتيا ليدل کيږي چې يو تروما سنټر (Trauma Center) په کابل کې جوړ شي ترڅو د اعصابو جراحي، ارتوپيډي او عمومي جراحي خدمات په يوه ځای کې ترسره شي. د دې لپاره د وزير محمد اکبر خان روغتون مناسب دی.

د پښتورگو د ناروغيو د درملنې لپاره ځانګړی روغتون هم د خصوصي سکتور په همکارۍ جوړ يډای ش.

سربېره پر دې، لاندې اړتياوې هم بايد پوره شي:

- په مرکز او ولايتونو کې د نفوس سره سم د تخصصي روغتونونو شمېر زياتول
- د ترينيانو او طبي محصلينو لپاره د خپلواکو کډي روغتونونو جوړول
- د راډيولوژي لپاره د تخصصي پروګرام جوړول
- په مرکز کې د راډيوټراپي مرکز جوړول
- د بهرنيو متخصصينو او د هېواد دننه او بهر مېشتو افغان متخصصينو د جذب لپاره د تشويقي طرحو جوړول
- په هيواد کې د ثالتي کچې لابراتوارونو جوړول

په لاندې جدول کې د فوق تخصصي روغتیايي مرکزونو د جوړېدو امکان تشرېح شوی دی.

شمیر	روغتون نوم	د خدماتو ډول
۱	ملالی زېږنتون	د نسايي ولادي فوق تخصصي خدمتونه
۲	رابعه بلخي	د حامله میندو لپاره د داخلي او عمومي جراحي فوق تخصصي خدمتونه
۳	عاجل ابن سینا	د جدي څارنو (ICU) ، پوزي ، غوړ او ستوني او د عروقي جراحي فوق تخصصي خدمتونه
۴	صديري ابن سینا	د زړه ، تنفسي ، شرياني ناروغيو د تشخیص او درملنې او د جدي څارنو (ICU) فوق تخصصي خدمتونه
۵	جمهوريت	د هیماتولوژي فوق تخصصي روغتیايي خدمات او د پښتورگو د اخله او جراحي ناروغيو د درملنې مرکزونو جوړول
۶	انتاني	د انتاني ناروغيو (CCHF, HBS, HCV, Rabies) لپاره ایزولیشن وارد او د جدي څارنو څانګه (ICU)
۷	داندراګاندي د کوچنیانو روغتون	د نیونټالوژي ، هیماتولوژي ، زړه ، پښتورگو ، انکولوژي او تشخیصیه فوق تخصصي خدمتونه
۸	وزیر اکبرخان	د تروما ، احیاء مجدد او ارتوپیدي فوق تخصصي خدمتونه
۹	شیخ زاید	د اعصابو د جراحي او داخلي فوق تخصصي خدمتونه
۱۰	استقلال	د پلاستيکي جراحي او سوخیدني فوق تخصصي خدمتونه
۱۱	احیايي مجدد	د مصنوعي اعضاو او فزیوتراپي فوق تخصصي خدمتونه
۱۲	نور	د سترگو فوق تخصصي خدمتونه
۱۳	افغان-جاپان	AIDS ، HIV ، TB فوق تخصصي خدمتونه
۱۴	ستوماتولوژي	د ژامې او غاښونو فوق تخصصي خدمتونه
۱۵	انکولوژي	د سرطان فوق تخصصي خدمتونه: کیمسوټراپي ، ایمونوټراپي ، جراحي او رادیوټراپي

يادونه: په کابل کې به نور تخصصي روغتونونه يوازې دويمې (ثانوي) روغتیايي خدمتونه وړاندې کو

2. په حوزوي روغتونونو (بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتیا او ننگرهار) کې د

فوق تخصصي روغتیايي خدمتونو پیاوړي کول

په افغانستان کې حوزوي روغتونونه د معالجوي روغتیايي خدمتونو د وړاندې کولو بنسټیز مرکزونه دي او د ټولنې د روغتیا په تامین کې مهم رول لري. دا روغتونونه د بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتیا او ننگرهار په لویو ښارونو کې موقعیت لري او لومړني، دویمې (ثانوي) او حینې ټالني روغتیايي خدمتونه وړاندې کوي. د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو د مخ پر زیاتېدونکې اړتیا په پام کې نیولو سره، د دغو روغتونونو پراختیا او ارتقاء د دې لپاره ضروري ده ترڅو لا پرمختللي خدمات وړاندې شي.

حوزوي روغتونونه (بلخ، کندز، قندهار، هرات، پکتیا او ننگرهار) د عمومي داخلي، عمومي جراحي، کوچنيانو اونسايي ولادي برخو کې خدمتونه وړاندې کوي. حوزوي روغتونونه د دې خدماتو سره سره بايد لاندې دريمې (ثالثي) خدمات هم وړاندې کړي:

1. غوړ، پوزه او ستونی (ENT) : دغوړ، پوزې او ستوني د ناروغانو تشخيص او درملنې خدماتو وړاندې کول، د پېچلو جراحي خدمتونو په شمول لکه د سينوسونو جراحي او د غوړد پردې رغونه.
2. اورتوپېډي: د هډوکو او بندونو د ناروغيو او ترضيضاتو درملنه، چې د بند د بدلولو جراحي او د پېچلو ماتېدنو رغونې هم پکې شاملې دي.
3. د اعصابو جراحي: د عصبي سيستم د ناروغيو لپاره د جراحي خدماتو وړاندې کول، چې د مغزي تومورونو، د ملا تير ترضيضات او د دماغي سکټو او وينه بهېدو درملنې هم پکې شاملې دي.
4. يورولوژي: د بولي تناسلي سيستم د ناروغيو تشخيص او درملنه، چې د پروستات جراحي او د اندوپورولوژي په بڼه د ادراري لارو د تيرولو درملنه هم پکې شاملې دي.
5. د کوچنيانو جراحي: د حادې گېډې د ناروغيو درملنه، د سوزېدنو درملنه، او د ځينو عامو ولادي ناروغيو درملنه.
6. د (ICU) د دريمې درجې پاملرنې: دبېرنيو ناروغانو او هغو ناروغانو ته چې ثالثي جدي پاملرنې او د وينتيلاتور کارولو ته اړتيا لري، ځانگړې پاملرنه وړاندې کول.
7. احيايي خدمات: (Resuscitation Services) هغه ناروغانو ته چې د زړه يا تنفس درېدنې سره مخ شوي وي، عاجل او حياتي خدمات وړاندې کول. همدارنګه د معيوبينو د بيا احيا خدمات او د معيوبيت څخه د مخنيوي چارې.
8. د تروما د مرکزونو جوړول

9. (Vascular, Plastic, Thoracic, Abdominal, orthopedic and neurosurgery surgeries)

10. د سترگو د فوق تخصصي خدماتو جوړول
11. د پښتورگو د فوق تخصصي څانگو جوړول
12. نور تخصصي او فوق تخصصي خدمات چې مخکې ورڅخه د حوزوي روغتونونو تر عنوان لاندې يادونه شوېده.

البته، د پرمختللو تجهيزاتو شتون او د عصري وسايلو لکه د MRI ، CT Scan ، لاپراسکوپي جراحي وسايلو او د ICU تجهيزاتو برابرول ضروري گڼل کېږي.

د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو لومړيتوبونه

د پورتنیو کڅوړو د تطبیق ترڅنګ په مرکز، حوزو او ولایاتو کې د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو د بهېدو او توسعې په موخه لاندې فعالیتونه هم باید سرته ورسېږي.

1. د کوچنیانو او لویانو د زړه د ناروغیو د تشخیص او درملنې د مرکزونو پراختیا او

پیاوړتیا

د زړه ناروغۍ د افغانستان له جدي روغتیايي ننګونو څخه شمېرل کېږي چې هر کال زرګونه کسان، په ځانګړي ډول ماشومان او لویان، تر خپلې اغېزې لاندې راولي. له بده مرغه، د هیواد په دنده کې د پرمختللو تشخیصي او معالجي اسانتیاوو د کمښت له امله د زړه ډېری ناروغان له تخصصي خدماتو بې برخې دي. دا وضعیت په ځانګړي ډول د هغو کوچنیانو او لویانو لپاره د اندېښنې وړ دی چې ځانګړي او په وخت پاملرنې ته اړتیا لري. د تېرو کلونو په ترڅ کې په افغانستان کې د زړه عملیات په پراخه کچه او د نړیوالو معیارونو مطابق نه دي ترسره شوي، چې دا حالت د زړه له ناروغیو سره تړلو مړینو او معلولیتونو د زیاتوالي لامل شوی دی.

د افغانستان د اسلامي امارت د عامې روغتیا وزارت د دې موضوع اهمیت ته په کتو سره پرېکړه کړې چې د کوچنیانو او لویانو د زړه د ناروغیو د تشخیص او درملنې مرکزونه په لومړۍ مرحله د کوچنیانو اندراګاندي روغتون او صدري روغتون کې پراخه او پیاوړې کړي او په دوهمه مرحله کې یاد خدمات د هیواد حوزوي روغتونونو ته وغځوي. دغه طرحه نه یوازې د زړه تخصصي خدماتو ته د خلکو لاسرسی ښه کوي بلکې د ټولنیز روغتیايي وضعیت د لوړولو او په هېواد کې د د زړه ناروغیو د بار د کمولو په لور یو مهم ګام ګڼل کېږي.

د پرمختللو تجهیزاتو، تخصصي روغتیايي کدرونو او مناسبو زیربناوو ته په کتو دا طرحه د زړه تشخیص او درملنې د یوه ټول مخیز (جامع) مرکز د جوړېدو په موخه جوړه شوې ترڅو ناروغانو ته باکیفیته او پر وخت خدمات برابر کړي. دغه مرکز نه یوازې د کوچنیانو او لویانو روغتیايي حالت ته وده ورکوي، بلکې د روغتیايي کارکوونکو د روزنې او علمي څېړنو له لارې په هېواد کې د زړه او رګونو د ناروغیو په برخه کې د پوهې او مهارتونو په پراختیا کې هم مرسته کوي.

یاده طرحه د یوه پرمختللي د زړه تشخیص او درملنې مرکز د جوړولو په هدف چمتو شوې ده، چې اړتیا سنجونه، پلان جوړول، د تجهیزاتو برابرول، د پرسونل روزنه، تطبیق، نظارت او اغېزمن پرمختګ پکې شامل دي.

نوموړې طرحه وړاندیز کوي چې په کابل کې د کوچنیانو او لویانو اقله دوه دوه قلبي مرکزونه او په هره حوزه کې لږ تر لږه یو د کوچنیانو او یو د لویانو قلبي مرکز جوړ شي.

یساده طرحه د دې موخې لپاره جوړه شوې چې د زړه ناروغیو د تشخیص او درملنې یو پرمختللی مرکز رامنځته کړي، چې پکې د اړتیاوو معلومول، دیزاین، د تجهیزاتو برابرول، د پرسونل روزنه، پلي کول، نظارت او اغېزمنه پراختیا شامل دي:

1. د اړتیا وړ معلومات او لومړنۍ ارزونې:

- د ارقامو راټولول: تر پوښښ لاندې سیمو کې په کوچنیانو او لویانو کې د زړه د ناروغیو د پېښو (شیوع) ارقام راټولول.
- له متخصصینو سره سلا(مشوره): د کره اړتیا وړ د معلوماتو لپاره د زړه له متخصصینو، جراحانو، نرسانو او روغتیايي مدیرانو نه کمیته جوړول.
- د زیربنا وړ ارزونه: د موجوده روغتونو (د اندراگاندي د کوچنیانو روغتون او صدري روغتون) د فزیکي وضعیت، تجهیزاتو او بشري ځواک ارزول.

2. ډیزاین او پلان جوړونه:

- دودانيو ډیزاین: د نوو یا پراخو شویو برخو د تخنیکي نقشو جوړول لکه:

✓ مجهزې عملیات خونې

✓ د تشخیص برخې لکه ایکوکارډیوگرافي او MRI

✓ د کوچنیانو او لویانو بستري برخه

✓ د زړه تخصصي لابراتوارونه

✓ د زړه بیاژوندي کولو (احیا مجدد) برخه

- د تجهیزاتو لپاره پلان جوړونه:

✓ د تجهیزاتو بشپړ لیست برابرول (ایکوکارډیوگرافي، د زړه گراف، د زړه د څارالنه، د اکسیجن رسولو آلې، کتلب او د عملیات خونې وسایل)

✓ د ستونزمنو جراحیو لپاره د پرمختللو وسایلو لکه انجیوگرافي او CPB (مصنوعي زړه او سږي) الو پیروډل

- د بشري ځواک لپاره پلان جوړونه:

✓ د کوچنیانو او لویانو د زړه د متخصصینو ګمارل

✓ د زړه د پاملرنو په برخه کې د مسلکي نرسانو او ټیکنیشنانو روزنه

✓ د ملاتړو ټیمونو جوړول چې روانپوهان او د تغذیې متخصصین پکې شامل وي

3. د پرسونل روزنه او وړتیا زیاتونه

- د روزنیزو دورو تنظیمول: د زړه د ناروغیو د تشخیص او درملنې په برخه کې د متخصصو دوکتورانو لپاره تخصصي روزنیز پروګرامونه او د نویو تجهیزاتو د کارولو په برخه کې نرسانو او ټیکنیشنانو لپاره عملي ورکشاپونه.

- له نړيوالو مرکزونو سره همکاري: د باور وړ نړيوالو مرکزونو ته د پرمختللو روزنو لپاره د پرسونل لېږل.

- د احياى مجدد پروگرامونه: د جراحي عملياتو وروسته پاملرنو او قلبي احيا په برخه کې د پرسونل روزنه.

4. پلي کول او پر لار اچول

- ازمايښتي پيل: د احتمالي ستونزو د پېژندلو لپاره د مرکز ازمايښتي فعالول.
- رسمي پرانېستل: د چارواکو او رسنيو په شتون کې د ستونزو له هوارولو وروسته د مرکز رسمي پرانېستل.
- د پرانېستلو پروگرامونه: ټولنې ته د مرکز د خدماتو د پېژندلو لپاره د پرانېستي مراسمو ترسره کول.

5. څارنه او ارزونه

- د مؤثریت څارنه: د مرکز د فعاليتونو د مياشت په مياشت څيړلولپاره د يو څارنيز ټيم جوړول.
- د کړنو ارزونه: د درملنو د پایلو او د ناروغانو د خوښۍ (رضایت) ارزول.
- راپور ورکول: د عامې روغتيا وزارت ته د مياشتني راپورونو وړاندې کول.
- د زړه د ناروغيو په برخه کې علمي څېړنې ترسره کول او پایلې يې په باوري مجلو کې خپرول.

2. په کابل کې د آنکولوژي د ۲۰۰ بستريز تخصصي روغتون او په شپږو

زونونو (بلخ، کندهار، هرات، کنډز، پکتيا او ننگرهار) کې د سرطان د

تشخيص او درملنې مرکزونه جوړول

د سرطان د کنټرول ملي پروگرام په ۱۳۹۵ هـ ش کال کې د يوه پروژې په توگه پيل شو او په ۱۳۹۶ هـ ش کال کې يې د ملي پروگرام کچه وموندله. په پيل کې، د ياد پروگرام خدمات د جمهوريت روغتون په چوکاټ کې وړاندې کېدل. د افغانستان اسلامي امارت له راتګ سره د سرطان د تشخيص او درملنې ملي روغتون خپل فعاليت د ابن سينا صوري روغتون په چوکاټ کې دوام پيدا کړو. دا مهال د سرطان د تشخيص او درملنې برنامې په هرات او بلخ کې هم فعالې دي.

دا طرحه، چې په کابل کې د یو تخصصي انکولوژي روغتون او د هېواد په شپږو اصلي زونونو کې د سرطان د تشخیص او درملنې مرکزونو د جوړولو په موخه طرحه شوې، په افغانستان کې د سرطان له امله د مړینې د کمېدو او د سرطان لرونکو ناروغانو د ژوند د کیفیت د په برخه کې یو ستر ګام ګڼل کېږي.

اصلي موخه: د دې طرحې اصلي موخه په کابل کې د ۲۰۰ بستریز انکولوژي تخصصي روغتون د جوړولو او د ۵۰ تر ۱۰۰ بسترو په ظرفیت په شپږو زونونو د سرطان د تشخیص او درملنې د مرکزونو د پراخولو له لارې د سرطان له امله د مړینې د کچې راکمول دي.

د ۲۰۰ بستریز انکولوژي روغتون د جوړولو پړاوونه

لومړی پړاو: د انکولوژي روغتون لپاره د کابل د اداري اصلاحاتو خپلواکي ادارې د شته ودانۍ ارزونه او بیا رغونه .

دوهم پړاو: روغتون ته د پرمختللو تشخیصي او دردرملنې د وسایلو لکه رادیوتراپي، سونوګرافي، او لابراتوارونو تخصصي الو برابرول.

درېیم پړاو: په شپږو زونونو (بلخ، کندهار، هرات، کنډز، پکتیا او ننګرهار) کې د سرطان د تشخیص او درملنې مرکزونو جوړول / پراخول.

څلورم پړاو: د تخصصي خدماتو د وړاندې کولو لپاره د طبي او اداري پرسونل روزل.

ننګونې او حل لارې

ننګونه : د انکولوژي برخه کې د متخصص بشپړي ځواک کمښت.
حل لاره : د پرسونل د مسلکي کولو لپاره د روزنیزو کورسونو جوړول او د نړیوالو سازمانونو سره همکاري.

ننګونه : د تشخیص او درملنې د وسایلو کمښت.
حل لاره: په پرمختللو وسایلو د مرکزونو سمبالول او د اړینې بودیجې برابرول.

ننګونه : په ټولنه کې د سرطان پسه اړه کم پوهاوی.
حل لاره: د عامه پوهاوي کمپاینونه او روزنیز پروګرامونه په لار اچول.

3. د کندهار، هرات، ننگرهار، کندز، بلخ او پکتیا په ولایتونو کې د انتاني

ناروغیو د ځانګړو روغتونونو نه ملاتړ

د انتاني ناروغۍ په افغانستان کې له اصلي روغتیايي ننگونو څخه شمېرل کېږي چې هر کال ګڼ شمېر هېوادوال د دغو ناروغیو له امله خپل ژوند له لاسه ورکوي. د دې ستونزې په پام کې نیولو سره په شپږو ګڼ مېشتو ولایتونو (هرات، ننگرهار، کندز، بلخ، قندهار) د ۵۰ تر ۱۰۰ بستره په ظرفیت د انتاني روغتونونو جوړول او په کابل کې موجوده انتاني روغتون په فوق تخصصي خدماتو برابرول اړین دي. ددغه روغتونونو په جوړولو سره به د انتاني امراضو له امله د مړینو او معیوبیتونو کچه ښکته شي او د ساري ناروغیو په شیوع کې به د پام وړ کموالی راشي.

دغه مرکزونه به په معیاري طبي تجهیزاتو سمبال وي او په لاندې برخو کې به فعالیت کوي:

- د سرپايي ناروغانو او بېرنيو پېښو درملنه
- تشخیصي څانګه (رادیولوژي، لابراتوار، سرویلانس او الټراساوند)
- د بستر څانګه (ای سي یو، د کووید-۱۹ خدمات، د شري خدمات، د ډینګي خدمات، د حاد او مزمن نس ناستي ناروغۍ، د کولرا خدمات)
- د وځیمو ناروغانو د درملنې لپاره د جدي څارنو (ICU) او بېرنيو چوپړتیاو (emergency) خدمتونه

د دې روغتونونو روغتیايي کارکوونکي به د انتاني ناروغیو د مدیریت په برخه کې تخصصي روزنې او مهمې عملي تجربې ترلاسه کړي. د هېواد په کچه د انتاني ناروغیو د پراخه خپرېدو (شیوع) له امله د عامې روغتیا وزارت ځانګړې پاملرنه دې موضوع ته لري او باور لري چې د دغو روغتونونو دوامداره فعالیت به د دغو ناروغیو له امله د مړینې کچه په کمولو کې مهم رول ولري. سربېره پردې دغه روغتونونه د نږدې ولایتونو د ناروغانو د راجع کولو (رجعت اخیستنتي) په توګه هـ م فعالیت کـ و ی.

عمومي هدف

د انتاني ناروغیو د کنټرول او د لوړ کیفیت روغتیايي خدماتو د وړاندې کولو لارې د انتاني ناروغیو له امله د مړینو کمول.

موخي

- د انتاني ناروغیو په برخه کې د روغتیايي درملېزو (معالجوي) خدماتو وړاندې کول
- د ژوند تهدیدوونکو ناروغیو د خپرېدو مخنیوی او وقایه

- د انتاني ناروغيو د تشخيص، درملنې او راجع کولو (رجعت ورکولو) ځانگړي مرکزونو جوړول
- په ټولنه کې د انتاني ناروغيو د مخنيوي او کنټرول په اړه د پوهاوي د کچې لوړول
- د تخصصي روزنو له لارې د روغتيايي کارکوونکو د ظرفيت لوړول

سرچينې او بودجه

1. زیربنا او د پرسونل لگښتونه

د عامې روغتيا وزارت به په اوس وخت کې منابعو ته په کتو د ۵۰ بستره انتاني روغتونونو لپاره مناسبه زیربنا برابره کړي چې د کافي خونو او د هوا د تهوېي مجهز سيستم لرونکي وي او د دغو زیربناوو ساتنه او خونديتوب به هم د وزارت مسووليت وي. نوموړي روغتونونه به په مرور د وخت د خلکو اړتياو او مالي منابعو ته په کتو له ۵۰ سل بسترو ته ارتقا وکړي.

څارنه او ارزونه

د روغتونونو د فعاليتونو مؤثره او دقيقه څارنه او ارزونه د سرچينو په مناسب ډول د کارولو د ډاډ او ددې طرحې دموخو د تر لاسه کولو لپاره اړينه ده. دغه برخه کې به لاندې ميکانيزمونه شامل وي:

1. د معلوماتو راټولول او تحليل: هر روغتون مکلف دی چې د خپلو فعاليتونو اړونده شمېرې (ارقام) د روغتيايي معلوماتو د مدیریت د سيستم (HMIS) له لارې ثبت او راپور کړي. دا شمېرې به د ناروغانو شمېر، وړاندې شوي خدمات، د دوا او تجهيزاتو لگښت او د درملنې د پایلو په برخو کې وي. شمېرې به هره مياشت راټولېږي او د عامې روغتيا وزارت د تخصصي ټيمونو له خوا به يې تحليل کړي.

2. د کړنو (اجرايي) شاخصونه: د کلیدي فعالیتي شاخصونو (KPIs) ټاکل د طرحې د برياليتوب د ارزونې لپاره تر سره کېږي، چې لاندې موارد پکې شامل دي:

- تر درملنې لاندې ناروغانو شمېر
- د بسترونو د اشغال کچه
- د ناروغانو د اوسېدو منځنۍ موده
- د ناروغانو د ښه کېدو کچه
- د انتاني ناروغيو له امله د مړینې کچه
- د دواگانو او تجهيزاتو د مصرف کچه
- د ناروغانو او کارکوونکو رضایت

3. گډې تفتیشي او نظارتي لیدنې: د نظارت تیمونه به چې د عامې روغتیا وزارت او مرسته کوونکو موسسو استازي پکې شامل وي په دوره یي ډول له روغتونونو څخه لیدنه کوي. دا لیدنې به د مالي اسنادو، تجهیزاتو او د وړاندې شویو خدماتو کیفیت ارزوي. که اړتیا وي، د نظارت تیمونه کولای شي چې له خبرتیا پرته ناڅاپي لیدنې هم ترسره کړي.

4. کلنۍ ارزونه: د هر کال په پای کې به د روغتونونو د فعالیتونو یوه جامع ارزونه تر سره کېږي. دا ارزونه به پدې برخو تمرکز ولري:

- د موخو د ترلاسه کولو ارزونه
- راتلونکي ننګونې او ستونزې
- د اصلاح او پرمختګ لپاره وړاندېزونه

د کلنۍ ارزونې پایلې به ټولو اړوندو خواوو ته وړاندې کېږي او د راتلونکو پلانونو او پالیسیو په جوړولو کې به ترې ګټه اخیستل کېږي.

4. د روغتونونو او نورو روغتیايي مرکزونو تر منځ د رجعت (ریفر)

د سیستم پیاوړتیا

مناسبه او پر وخت رجعت ورکونه په سیستم کې د شته ظرفیتونو د مؤثره کاروونې اود تشخیص، درملنې او د درملنې د دوام د بڼه کېدو یوازینی اغېزمنه لاره ده. دا موضوع په ځانګړې توګه اوس ډېر اهمیت لري ځکه چې د معالجي طب عمومي ریاست د تخصصي او ټالې خدماتو مرکزونه لا پیاوړي کوي. د رجعت ورکوونې په اړه سمه پریکړه له مهمو او بنسټیزو پریکړو څخه ده چې یو روغتیايي کارکوونکی یې نیسي، له بلې خوا د رجعت ورکوونې د ارقامو راټولول د بشري سرچینو د وېش او د سرچینو د ځانګړي کولو لپاره خورا ارزښتناک او اساسي رول لري. د رجعت ورکوونې د یو واحد سیستم، د دقیقو ارقامو او د رجعت ورکوونې د ډول نشتون د روغتیايي خدمتونو پلان جوړونه له خنډ او ستونزو سره مخ کوي.

د افغانستان په روغتیايي سیستم کې د روغتونونو او روغتیايي مرکزونو ترمنځ د مؤثر او منظم رجعت ورکوونې سیستم بڼه والی له اساسي اړتیاوو څخه شمېرل کېږي. د رجعت ورکوونې یو اغېزمن سیستم کولای شي چې تخصصي خدماتو ته د خلکو لاس رسی زیات کړي، د سرچینو له ضیاع څخه مخنیوی وکړي او د خدماتو کیفیت ته وده ورکړي چې پایله یې د مړینې د کچې را کمول دي. د دې هدف د لاسته راوړلو لپاره اړینه ده چې په څو کلیدي اړخونو تمرکز وشي چې تفصیل یې په لاندې ډول دی:

1. د لارښودونو ترتیب

ملي لارښودونه او پروتوکولونه باید د رجعت ورکونې (ارجاع) لپاره واضح معیارونه ولري. دغه معیارونو کې باید لاندې موارد شامل وي:

- هغه ډول ناروغی یا حالتونه چې د لوړې کچې خدماتو ته د انتقال لپاره اړتیا لري.
- بیرني یا غیر بیرني حالتونه چې رجعت ورکونې ته اړتیا لري.
- د ناروغ د معلوماتو د ثبت او مستندسازی لارښوونې.

د عامې روغتیا وزارت د رجعت ورکونې شته لارښود د پورته اړتیاوو له مخې اسانه کولو او لا زیاتې پراختیا ته اړتیا لري.

2. د کارکوونکو روزنه

- ټول روغتیايي کارکوونکي باید د رجعت ورکونې د پروتوکولونو اړونده لازمي زده کړې ترلاسه کړي.
- دغه روزنیز فعالیتونه کیدای شي د حضورې روزنو، روزنیزو ویډیوگانو، او چاپي لارښودونو په ډول وي.

3. د روغتیايي مرکزونو ترمنځ د همغږۍ بیاوړتیا

- د همغږۍ د آسانه کولو لپاره د اړیکو په وسایلو د روغتیايي مرکزونو تجهیزاتو لکه موبایل تېلفونونه، راډیوګانې او انټرنټ.
- د بیرني تماس د کړنو جوړول او د مستقیمو اړیکو لپاره په هر روغتیايي مرکز کې د اړیکو نقاط ټاکل.

4. د عصري برېښنایي ټکنالوژۍ کارول

- د ثبت د داسې برېښنایي سیستم جوړول او پراخول چې پکې د ناروغ روغتیايي تاریخچه، تشخیصونه او د رجعت دلیلونه شامل وي.
- دا سیستمونه باید داسې طرحه شي چې مختلف روغتیايي مرکزونه معلوماتو ته په یو ډول لاسرسی ولري.
- یو آنلاین معلوماتي سیستم چې د بسترونو او د رجعت د قبلولود اړونده شرایطو معلومات وړاندې کړي.
- د موبایل لپاره د داسې سافټویر یا اپلیکېشن ډیزاینول چې د ناروغانو د رجعت ثبت، تعقیب او همغږي ممکنه کړي.

5. د ناروغانو د لیرې د اسانتیاوو ښه کول، د وسایطو تجهیزات او د لیرې د ټیمونو روزنه

- د امبولانسونو برابرول چې په اړینو طبي وسایلو سره مجهز وي په ځانګړې توګه د لرې پرتو سیمو لپاره.
- د امبولانسونو د کارونې او د ناروغانو د لومړیتوب ټاکلو لپاره د پروتوکولونو ترتیب.
- د ناروغانو د لېږد ټیمونه باید د لېږد پر مهال د طبي ملاتړ اړونده اړینې زده کړې ترلاسه کړي

6. د لومړنیو روغتیايي مرکزونو ظرفیت لوړول او د لومړنۍ کچې خدمتونو پراختیا

- د لومړنیو روغتیايي مرکزونو ظرفیت لوړول ترڅو عامې ناروغۍ او هغه حالتونه چې رجعت ته اړتیا نه لري اداره کړي.
- په بنسټیزو وسایلو او اړینو دواګانو سره د دې مرکزونو تجهیزاتول.
- د پولی کلینیکونو جوړول.
- د ناروغانو په ښه مدیریت او د رجعت اړتیا کمونه کي د دوکتورانو او روغتیايي کارکوونکو روزنه.

7. د رجعت ورکوونې سیستم ارزونه او د تطبیق شاخصونو جوړول

- د نظارت، ارزونې، مؤثریت او تاثیر لپاره د شاخصونو تعریف لکه د ناروغ د انتقال وخت، د رجعت د بریالیتوب کچه او د ناروغانو رضایت.
- دستونزو پیژندلو لپاره د رجعت ورکوونې شاخصونو راټولول او تحلیل او د شواهدو پر بنسټ حل لارې وړاندې کول.

8. د ټولنې پوهاوی

- خلکو ته د رجعت ورکوونې د اړتیا او د سیستم د کارونې د څرنگوالي د ورپیژندلو په اړه د عامه پوهاوي کمپاینونو ترسره کول.
- په تخصصي مرکزونو د له حده زیات فشارد مخنیوي لپاره د خلکو په لومړنیو روغتیايي مرکزونو باور جوړول.
- د لرې پرتو سیمو د ټولنې ګډون او د لېږد د شته وسایطو څخه ګټه اخیستنه.

5. په کابل او شپږو زونونو کې (بلخ، هرات، کنډز، کندهار، پکتیا او

ننګرهار) د پولی کلینیکونو جوړول او پراختیا

د افغانستان د عامې روغتیا وزارت پلان لري چې د پولی کلینیکونو په جوړولو او پراختیا سره په کابل او شپږو نورو زونونو (بلخ، هرات، کنډز، کندهار، پکتیا او ننګرهار) کې د روغتونونو پر کار بوج راکم کړي. دا اقدام به روغتونونو ته دا فرصت ورکړي چې ثانوي او ثالثي روغتیايي خدمتونه (تخصصي او فوق تخصصي خدمات) په ښه ډول وړاندې کړي. پولی کلینیکونه چې د لومړنیو روغتیايي خدماتو د وړاندې کولو مرکزونه دي کولای شي د غیر ضروري مراجعینو د کمولو

په برخه کې مهم رول ولوبوي. د یادوني وړ ده چې په کابل او زونونو کې د پولي کلینیکونو د جوړیدو وروسته به د سراپا خدمات له روغتونونو پولي کلینیکونو ته انتقال او په روغتونونو به د سراپا ناروغانو بوج کم شي. د یاد کار سره به په وخت تشخیص او تخصصي درملنه ښه شي او د مریڼو په کچه کې به د پام وړ کموالی راشي. د شمیر له نظره په کابل کې د نفوسو د زیاتوالي له امله لازمه بریښي چې د کابل ښار په څلورو برخو کې څلور (د موجوده مرکزي پولي کلینیک علاوه) او په شپږو حوزو کې د نفوسو او اړتیا په اساس له یو تر دوه تخصصي پولي کلینیکونه چې ټول سراپا تخصصي برخې به ولري جوړ شي.

موخې

- د یو شمېر مراجعینو په لېږد یا انتقال سره پولي کلینیکونو ته، د شفاخانو د کاري فشار راکمول.
- د هیوادوالو لپاره د لومړنیو روغتیايي خدماتو ته د لاسرسي ښه والی.
- روغتونونو ته د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو د وړاندې کولو فرصت زیاتوالی.
- د روغتیايي خدماتو د کیفیت لوړول او د ناروغانو د انتظار وخت کمول.
- د ناروغانو او روغتیايي سیستم لپاره د تداوی لگښتونو راکمول.

د اجرا آتو پړاوونه

لومړی پړاو: ارزونه او پلان جوړونه

د اړتیا وړ سیمو پیژندنه: په کابل او شپږو نورو زونونو (بلخ، هرات، کنډز، کندهار، پکتیا او ننګرهار) کې د هغو سیمو ارزونه چې زیات نفوس لري او روغتیايي خدماتو ته کم لاسرسی لري، تر څو د پولي کلینیکونو د جوړولو لپاره مناسب ځایونه وټاکل شي.

د روغتیايي اړتیاوو ارزونه: د ټولنې د عامو ناروغیو او اړینو خدماتو پسه اړه د معلوماتو او ارقامو راټولول.

د بودجې او سرچینو ټاکنه: د پولي کلینیکونو د جوړولو، تجهیزاتو او فعالولو لپاره د لگښتونو اټکل، او د مالي سرچینو جلب د دولت او نړیوالو سازمانونو له لارې.

د پالیسۍ او لاروښودونو ترتیب: د پولي کلینیکونو د خدماتو د وړاندې کولو لپاره د معیاري پروتوکولونو او طرز العملونو جوړول.

دوهم پړاو: د زیربناوو جوړول یا ټاکل

د ودانیو جوړول یا ترمیم: د موجوده ودانیو څخه استفاده، یا د نوو مرکزونو جوړول د روغتیايي ستندردونو مطابق.

د پولی کلینیکونو تجهیزات: د لومړنیو طبی وسایلو، دواگانو، او ساده تشخیصی وسایلو (لکه د وینې فشار ماشین، گلوکومېتر، او ساده لاپراتواري تجهیزات) برابرول: په دې پړاو کې له شفاخانو څخه د موجودو او اضافي تجهیزاتو استفاده هم ممکنه ده.

د انساني منابعو تامین: د هر پولی کلینیک لپاره د عمومي معالج ډاکترانو، نرسانو، قابلو او اداري کارکوونکو استخدام.

درېیم پړاو: د کارکوونکو روزنه او د ظرفیت لوړونه

د روزنیزو پروگرامونو تطبیق: کارکوونکو ته د لومړنیو روغتیايي خدماتو، د ناروغانو د مدیریت، او د طبی تجهیزاتو د استفادې په برخه کې روزنه ورکول.

د ټولنې پوهاوی: ښاروندانو ته د پولی کلینیکونو د خدماتو په اړه معلومات ورکول او هغوی هڅول چې د غیرو بېرنيو ناروغیو لپاره دغو مرکزونو ته مراجعه وکړي.

څلورم پړاو: فعالول او د خدماتو وړاندې کول

- د پولی کلینیکونو فعالول: په ټاکل شویو سیمو کې د پولی کلینیکونو پیل او د لومړنیو روغتیايي خدماتو وړاندې کولو لپاره.

- د لېږد یا رجعت سیستم جوړول: د ناروغانو له پولی کلینیکونو څخه روغتونونو ته د تخصصي او پېچلو مواردو لپاره د انتقال سیستم جوړول.

- د نظارت سیستم جوړول: پر پولی کلینیکونو د اجرائتو څارنه او د ناروغانو او کارکوونکو څخه د معلوماتو راټولول.

پنځم پړاو: ارزونه، ثبات او پراختیا

- د اجرائتو ارزونه: د روغتونونو پر کار بوج د کموالي کچه، د ناروغانو رضایت او د وړاندې شویو خدماتو کیفیت ارزول.

- د خدماتو پراختیا: که دا طرحه بریالی وي، پولی کلینیکونه به نورو اړتیا لرونکو سیمو ته هم پراخ شي.

- ښه والی او موثریت: د شاخصونو او ارقامو کارول د خدماتو د ښه کولو، د کمښتونو او ستونزو د

رفع کولو لپاره.

شپږم پړاو: د پولی کلینیکونو له لارې د روغتیايي خدماتو وړاندې کول

۱. لومړني روغتیايي خدمات:

- د داخلي عمومي ناروغانو معاینه او تداوي
- واکسیناسیون

- ولادی مراقبتونه (د ولادت مخکې او وروسته د میندو پاملرنې)، او د عادي ولادت پروسیجرونه

- د کوچنیانو روغتیايي خدمات (لکه وده او تغذیه)

۲. ساده تشخیصی خدمات:

- د ورځنیو معایناتو لپاره ساده لابراتواري خدمات

- د وینې فشار او د وینې شکر اندازه کول

- وقایوي خدمات او روغتیايي پوهاوی

- فردي او عمومي روغتیايي تعلیمات

- د ساري ناروغیو لپاره د وقایوي او معالجوي پروگرامونو تطبیق

ننګونی او د حل لاري

- د بودجي کمښت: د نړیوالو سازمانونو څخه د مالي مرستو جلب او د خصوصي سکتور ونډه اخیستل.

- د انساني منابعو کمښت: د محلي کارکوونکو استخدام، روزنه او د روغتیايي رضاکارانو څخه استفاده.

- د ټولنې ونډه اخیستنه: د پوهاوي کمپاینونه د خلکو د تشویق لپاره، تر څو لږه پولی کلینیکونو څخه په استفادي کې ونډه واخلي.

- ضعیفه / کمزوري زیربناوي: هغه سیمې ته لومړیتوب ورکول چې پخوانی تعمیر، برق، اوبه او مخابراتو ته نسبي لاسرسی ولري

متوقعه پایلې:

۱. د روغتونونو پر کاري فشار کې د پام وړ کموالی او د تخصصي خدماتو د وړاندې کولو لپاره د فرصتونو زیاتوالی.

۲. د ټاکل شویو سیمو اوسېدونکو لپاره د لومړنیو روغتیايي خدماتو ته د لاسرسي ښه والی.

۳. د ناروغانو د رضایت زیاتوالی او د خدماتو تر لاسه کولو لپاره د انتظار وخت کمېدل.

۴. د ناروغانو او د روغتیايي سیستم لپاره د تداوی لګښتونو راکمېدل.

۵. د عامي روغتیا خدماتو د کچې لوړوالی په هغو سیمو کې چې پروژه تطبیقېږي.

6. د روغتیايي معلوماتو د مدیریت سیستم تقویت د معالجوي خدماتو د وړاندې کولو لپاره

د روغتیايي معلوماتو د مدیریت سیستم (HMIS) په افغانستان کې د روغتیايي خدماتو د ښه والي لپاره یوه مهمه او کلیدي وسیله ده. د دې سیستم اصلي هدف د روغتیايي خدماتو اړوند معلوماتو منظم راټولول، تحلیل او راپور ورکول دي، ترڅو په ملي، ولایتي او دې مرکزونو په کچه د شواهدو پر بنسټ مؤثري پریکړې وشي.

د HMIS ملي لارښود چې په کال ۱۳۸۳ کال کې انکشاف موندلای، د سیستم د ودې پړاوونه، لاسته راوړنې او ننګونې بیانوي. همدارنګه، پدې لارښود کې د شاخصونو د ټاکلو اصول، د معلوماتو د تحلیل کړنلاره، او د معلوماتو د کارونې څرنګوالی په واضح ډول تشریح شوی.

که څه هم HMIS د لومړنیو روغتیايي خدماتو (PHC) په برخه کې کافي معلومات وړاندې کوي، خو د ثانوي او ثالثي (تخصصي او فوق تخصصي) خدماتو اړوند شاخصونو او معلوماتو ثبت او تحلیل لا هم له محدودیتونو سره مخ دی. له همدې امله، اړتیا ده چې HMIS نور هم پراختیا ومومي خو د معالجوي خدماتو کیفیت، لاسرسی، د ناروغانو ښار او پایلې په مؤثر ډول مدیریت او وارزول شي.

موخه:

یوه پراخه بیاکتنه باید د ملي روغتیايي معلوماتو د مدیریت سیستم (HMIS) باندې ترسره شي، ترڅو د معلوماتو د راټولولو، پروسس، تحلیل او کارونې میتودونه د یو روښانه میکانیزم له لارې تشریح شي؛ داسې میکانیزم چې وکولای شي د تخصصي او فوق تخصصي روغتیايي خدماتو اړوند معلومات هم راټول، تحلیل او تفسیر کړي.

دا طرز العمل باید د راپور ورکولو د اساسي فورمو نمونې، او د هغو ډکولو او کارولو لپاره تفصیلي لارښودونه هم ولري. همدارنګه، د لومړنیو روغتیايي خدماتو (BPHS) او د روغتون د اساسي خدماتو (EPHS) د تطبیق د څار لپاره لومړیتوب لرونکي شاخصونه پکې شامل وي، خو اړتیا ده چې د روغتونو د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو شاخصونه هم ورزیات شي.

د مؤثرو روغتیايي معلوماتو د مدیریت سیستمونو د حیاتي نقش په نظر کې نیولو سره، د دې سند نوي کول د معلوماتو د راټولولو په میتودونو او کړنو کې د هر ډول بدلون په وخت کې ضروري دی.

د مؤثرو روغتيايي معلوماتو د مدیریت سیستمونو د حیاتي رول په نظر کې نیولو سره، دا ضروري ده چې یاد سند د معلوماتو د راټولولو په میتودونو او کړنو کې د هر ډول بدلون په صورت کې نوې (تازه) شي.

د روغتیا معلوماتو سیستم مدیریت د پلي کولو لارښوونې

دا لارښوونه په دریو برخو ویشل شوې ده:

لومړۍ برخه: په دې برخه کې باید د روغتيايي معلوماتو د مدیریت سیستم لنډه کتنه وړاندې شي، او هغه اصلي روغتون محور شاخصونه چې د معلوماتو په سیستم (Database) کې راټولېږي، وپېژندل شي او تعریف شي. همداراز، باید د معلوماتو د مدیریت عمومي میتودونه او پروسې هم تشریح شي، ترڅو د شاخصونو راټولول، ثبت، تحلیل او استفاده واضح شي.

دویمه برخه: د تخصصي او فوق تخصصي فورمو مفصل شرح او کارول د معلوماتو د ثبت، راټولولو او راپور ورکولو لپاره

درېمه برخه: د تخصصي او فوق تخصصي راپورونه به د HMIS اصلي لارښوونو سره مدغم او د معلوماتو د تحلیل او تفسیر میتودونه او د شاخصونو د د محاسبې طریقه به تشریح کړي.

د تخصصي او فوق تخصصي روغتيايي خدماتو شاخصونه

د روغتون شاخصونه لکه د بسترونو اشغال کچه، اوسط د پساتي کېدو وخت، د هر نرس او قابله پر بسترونو شمېر، د جراحي پېښو د منتن کېدو کچه، د مړینې او نورو اړوندو شاخصونو کچه معلومه شوې ده.

همدارنگه د تخصصي او فوق تخصصي روغتيايي خدماتو د نورو شاخصونو په اړه هغه شاخصونه چې د پرېکړو نیولو لپاره گټور وي، به د طب معالجوي کمېټه مشخص کړي او د روغتيايي معلوماتو د سیستم له ریاست سره به یې شریک کړي.

7. د الکترونیکي ټیکنالوژۍ (E-Health) په کارولو سره د

روغتيايي خدماتو ښه کول

په روغتیا کې، د بریښنايي ټیکنالوژۍ (E-Health) په کارولو سره د معلوماتو او مخابراتو ټیکنالوژۍ (ICT) د روغتيايي خدماتو وړاندې کولو ښه کولو لپاره کارول کېږي. دا ډول د روغتيايي خدمات د لاسرسي وړ او په اوس وخت کې ډیر اغېزمن دي.

د افغانستان د اسلامي امارت د عامې روغتیا وزارت (MoPH) د کابل په روغتونونو کې د بریښنايي روغتیا سیستمونو پراختیا لپاره کار کوي، چې په دریو مهمو برخو تمرکز کوي: بریښنايي طبي ریکارډونه (EMRs)، ټیلی میډیسن (Telemedicine) او د ناروغ د لیږد بریښنايي سیستم (Electronic Referral System). دا نوښتونه موخه لري چې افغان ټولنې ته لوړ کیفیت لرونکي او اغېزمن روغتيايي خدمات

وړاندې کړي او ډاډ ترلاسه کړي چې د روغتیا خدماتو وړاندې کوونکي په مناسب وخت او ځای کې اړین کلینیکي معلوماتو ته لاسرسی ولري.

e-Health د فعالیتونو پراخه لړۍ لري، کوم چې لاندې تشریح شوي دي:

۱. **ټيلي ميډيسن (Telemedicine):** د ليرې واټن روغتيايي خدماتو وړاندې کول د مخابراتي وسايلو له لارې، لکه د ویديو مشورې او ليرې تشخيصونه.

۲. **برېښنايي طبي ریکاردونه (EHRs):** د ناروغانو ډیجیټالي طبي ریکاردونه چې د روغتيايي خدماتو وړاندې کوونکو لپاره د لاسرسي وړ وي.

۳. **د موبایل روغتیا (mHealth):** د موبایل وسیلو او اپلکېشنونو کارول د روغتیا څارنې، اړیکو او مدیریت لپاره.

۴. **د روغتیا معلوماتي سیستمونه (HIS):** هغه سیستمونه چې د روغتيايي معلوماتو راټولولو، زېرمه کولو او تحلیل لپاره ډیزاین شوي ترڅو پرېکړه نیونه او د پالیسۍ پراختیا ملاتړ وکړي.

۵. **د روغتیا پورټلونه:** آنلاین پلاټفورمونه چې ناروغانو ته اجازه ورکوي خپل روغتيايي ریکاردونه وګوري، نوبت واخلي او له خدماتو وړاندې کوونکو سره اړیکه ونیسي.

۶. **روغتيايي تحلیل (Health Analytics):** د ټکنالوژۍ کارول د روغتيايي بهیرونو د تحلیل، د پایلو وړاندوینې او د شواهدو پر بنسټ د پرېکړې نیولو د ملاتړ لپاره.

۷. **الکترونيکي زده کړه (e-Learning):** د روغتيايي متخصصینو او ناروغانو د روزنې لپاره د ډیجیټلي وسايلو کارول.

۸. **ټوکن سیستم (Token System):** د ګڼه ګوني د کنټرول لپاره کارېدونکی سیستم

۱. برېښنايي طبي ریکاردونه (EMRs):

برېښنايي طبي ریکاردونه د ناروغانو د طبي تاریخچې ډیجیټلي نسخې دي چې جواز لرونکي روغتيايي خدماتو وړاندې کوونکي ورته لاسرسی لري. په دې ریکاردونو کې لاندې معلومات شامل وي:

- د ناروغ طبي تاریخچه، تشخيصونه، درمل، واکسينونه او حساسیتونه (الرجی).
- د لابراتوار پایلې، انځورونه (تصویربرداری) او د رخصتۍ لنډيزونه.

د برېښنايي طبي ریکاردونو (EMRs) ګټې

- د ناروغ معلوماتو ته سمډستي او په حقیقي او لږ وخت کې لاسرسی.
- د تشخیص او درملنې ښه والی، د دقیقو معلوماتو له امله.
- د درملو اړوند تېروتنو کمښت د کمپیوټري طبي نسخو (CPOE) او خبرداریو له لارې.
- د څېړنې او زده کړې لپاره ښه فرصتونه.
- د منابعو اړتیا او د عملیاتي تېروتنو راکمول

۲. ټیلی میډیسن (Telemedicine):

ټیلی میډیسن د مخابراتي اړیکو له لارې د لرې واټن څخه کلینیکي خدمات وړاندې کوي.

دغه خدمات لاندې برخې لري:

- له لرې واټن څخه د ناروغانو سره ویدیوي مشورې.
- د پرمختللو انځورونو (Imaging) او وسایلو په کارولو سره تشخیصیه خدمات.
- د لیرې واټن کنفرانسونو او بحثونو له لارې مسلکي ظرفیت لوړول.
- د درملنې لاندې ناروغانو تعقیب.

د ټیلی میډیسن ګټې:

- ناروغانو ته د تخصصي مرکزونو د سفر اړتیا له منځه وړي.
- فوری او کم لګښته تخصصي خدمات وړاندې کوي.
- د صحي کارکوونکو ترمنځ همکاري او مسلکي ظرفیت زیاتوي.
- په لرې پرتو او محرومو سیمو کې د تخصصي خدماتو لاسرسی ښه کوي

۳. د ناروغانو د الکترونیکی لیرد سیستم (Electronic Referral System):

د دی سیستم په جوړولو سره د روغتیايي مرکزونو ترمنځ د لیرد / رجعت بهیر ښه والی مومي، همدارنګه د امبولانس خدمات هم په څرګند ډول پرمختګ کوي. د ناروغ لیرد پر وخت ترسره کېږي او د وخت د ضایع کیدلو څخه مخنیوی کېږي.

د روغتیا په برخه کې مالي او تدارکاتي مدیریت د ښه کولو طرحه، په ځانګړي ډول د تخصیص او ثالثو روغتونونو لپاره

د عامې روغتیا وزارت د افغانستان د خلکو د ژوند، روغتیا او هوساینې لپاره یو حیاتي اداره ده. د دې وزارت د خدماتو کیفیت او اغېزمنتوب مستقیماً د تدارکاتي سیستم د شفافیت، چټکتیا او تخنیکي وړتیا پورې تړلی دی. له همدې امله، دا ډیره ضروري ده چې د عامې روغتیا وزارت تدارکاتي پروسه د نورو دولتي ادارو په پرتله ځانګړې او تطبیقي لاره ولري.

همدارنګه، د تدارکاتو د قانون په ماده ۲۰ کې په درېیم بند کې ویل شوي: «د درملو او طبي تجهیزاتو د تدارکاتو لپاره معیارونه د دې قانون د مقرراتو سره سم او د عامې روغتیا وزارت او ملي تدارکاتو ادارې په توافق جوړېږي.»

د روغتیا سکتور ځانګړي ځانګړتیاوې لري چې باید تدارکات د ځانګړو ستراتیژیو پر اساس ترسره شي. دغه ځانګړتیاوې عبارت دي له: د انسانانو ژوند ته حساسیت، عاجل اړتیاوې، تخنیکي پیچلتیاوې، د نړیوالو معیارونو رعایت (پالنه)، او د اوږدمهاله همکاريو اړتیا.

څرنګه چې د تدارکاتو قوانین او طریقې په عمومي شرایطو کې وخت نیونکي دي او اکثراً د عامې روغتیا وزارت ځانګړو اړتیاوو سره برابر نه وي، نو د ښه وضاحت لپاره ځینې بیلګې (مثالونه) وړاندې کوو:

- د لوړ تخصص اړتیا: د روغتیا سکتور قرارداديان معمولاً ځانګړو علمي، تخنیکي یا طبي مهارتونو ته اړتیا لري. د بېلګې په توګه، یوازې محدود شرکتونه د واکسینونو او تخصیصي تجهیزاتو د تولید یا انتقال وړتیا لري. د دا ډول قرارداديانو انتخاب باید د روغتیايي معیارونو پر بنسټ وشي، نه یوازې د بېي پر اساس.
- د کیفیت ارزونه د ځانګړو میتودونو له مخې: دا قرارداديان باید د نړیوالو معیارونو (لکه WHO-GMP، ISO، AFDA) مطابق وارزول شي، چې له عامو تدارکاتي معیارونو سره توپیر لري.
- د اوږدمهاله همکارۍ اړتیا: د روغتیايي سکتور په برخه کې ځینې خدمتونه، درمل یا تجهیزات یوازې په یو ځل رانیول یا محدوده همکاري نه غواړي، بلکې اوږدمهاله، د باور وړ او دوامداره همکارۍ ته اړتیا لري. دا ځکه چې روغتیايي خدمتونه باید پرله پسې، پایداره او د وخت له اړتیاوو سره سم وړاندې شي.

ولي اوږدمهاله همکاريو ته اړتيا شته؟

۱. دوامداره ساتنه: د واکسينونو، درملو يا طبي تجهيزاتو عرضه هيڅکله بايد بنده نه شي، ځکه چې د درملو کمښت مستقيم د ناروغانو پر ژوندانه اغېزه کوي. د يوې باورمنې کمپنۍ سره اوږدمهاله قرارداد د منظمې عرضې/ وړاندې کولو تضمين کوي.

۲. د تجهيزاتو او سيستمونو ساتنه: ځينې طبي وسايل لکه تشخيصي ماشينونه، X-Ray يا CT Scan يوازې د يو ځل رانيولو سره نه حل کېږي، بلکې تخنيکي ملاتړ، د بدیل برخو او ساتنې ته اړتيا لري. دا يوازې د اوږدمهاله همکارۍ له لارې شونې ده.

۳. د کيفيت ثبات: د صحي موادو او خدماتو کيفيت بايد تل يو شان وي. لنډمهاله قراردادونه ممکن د کيفيت بدلون سبب شي، خو اوږدمهاله قرارداد د کيفيت ثبات تضمينوي.

۴. اقتصادي ګټورتيا: اوږدمهاله همکاري زياتره وخت لګښتونه کموي، ځکه چې کمپنۍ د اوږدمهاله قراردادونو لپاره تخفيف ورکوي او دوه اړخيزه تفاهم قوي کېږي.

۵. د ستراتيژيکو شريکانو جذب: لوی نړيوال شرکتونه عموماً يوازې هغه وخت له وزارت يا ادارو سره همکاري کوي چې د اوږدمهاله همکارۍ ډاډ ترلاسه کړي، او په لنډمهالو فرصتونو کې پانګونه نه کوي.

فرض وکړئ چې د عامې روغتيا وزارت غواړي انټي بايوټيکونه واخلې. که له يوې نړيوالې کمپنۍ سره چې د GMP جواز لري د ۵ کلونو قرارداد وکړي، نو دغه کمپنۍ به مکلفه وي چې د افغانستان لپاره ځانګړی توليدي کرښه جوړه کړي، کيفيت وساتي او پر وخت تحويلات يقيني کړي. په لنډ مهاله قراردادونو کې دغه ډول ژمنې شتون نلري.

ثبات او نړيوال اعتبار

ځينې روغتيايي محصولات يوازې د ځانګړو نړيوالو شرکتونو لخوا توليديږي چې بايد په نړيوالو ادارو کې ثبت شوي وي. له همدې امله، قرارداديان بايد د ځانګړي تدارکاتي چوکاټ په حدودو کې شامل شي.

ولي نړيوال ثبت ډېر مهم دی؟

۱. د کيفيت تضمين: هغه محصولات چې د WHO، EMA يا FDA په څېر نهادونو له خوا تاييد شوي وي، دا مانا لري چې دا محصولات له جدي ازموينو تېر شوي او د نړيوالو معيارونو سره برابر دي. دا تاييدونه د محصول خونديتوب، اغېزمنتيا او کيفيت تضمينوي.

۲. د مرسته ورکونکو سازمانونو غوښتنه: نړيوال سازمانونه لکه GAVI، UNICEF يا Global Fund يوازې له هغو شرکتونو ملاتړ کوي چې ثبت يا تاييد شوي وي. د مثال په توګه که چيرې يو درمل د WHO له خوا مخکې تاييد شوی نه وي، نه منل کېږي.

۳. د وارداتو محدودیتونه: ډېر هېوادونه لکه افغانستان یوازې هغو محصولاتو ته د واردولو اجازه ورکوي چې نړیوال ثبت یې کړی وي. دا کار د جعلی، بې کیفیته یا کمکیته درملو مخنیوی کوي.

۴. نړیوالو بازارونو ته لاسرسی: که یو کورنی تولیدونکی وغواړي خپل محصولات نورو هېوادونو ته صادر کړي، باید د نړیوالو ستندردونو مطابق جواز ترلاسه کړي. دا چاره د صادراتو پراختیا او نړیوال رقابت لپاره حیاتي ده.

د کورني تولید ملاتړ

د روغتیا په برخه کې د کورنیو تولیداتو ملاتړ کولی شي د هېواد اقتصادي ځان بساینې، د روغتیايي خدمتونو پیاوړتیا او پر بهرنیو بازارونو د تکیې کچه راټیټه کړي.

دا لاندې اقدامات باید د داخلي تولیدي شرکتونو لپاره ترسره شي:

د درملو، طبیي وسایلو او تشخیصی موادو تولیدي شرکتونه باید د اړوندو مراجعو له خوا وازول شي.

(۱) شرکتونه باید د اړینو شرایطو پر بنسټ درجه بندي شي.

(۲) شرکتونه باید د خپلو تولیداتو یو بااعتبار فهرست ولري.

(۳) د داخلي ثبت شویو تولیداتو لپاره باید معیاري نرخونه وټاکل شي، چې دا لاندې ګټې لري:

د ناروغانو اسانه لاسرسی درملو ته:

۱. د قیمتونو کنټرول.

۲. د احتکار مخنیوی؛ که نرخونه معلوم وي، عرضه کوونکي نشي کولای قیمتونه په مصنوعي توګه لوړ کړي.

• د دولت د بودیجې مدیریت

۱. د شفاف تدارکاتي چوکاټ رامنځته کول؛ دولت کولای شي درمل، طبیي تجهیزات او وسایل

د

داخلي یا نړیوال بازار څخه د معیاري، مناسب بیې او کیفیت لرونکي شرایطو لاندې

راونیسي.

۲. د فساد پر ضد مبارزه؛ د قیمتونو روښانه والی د پټو معاملو او غیرمنطقي بیې مخه نیسي.

• د بازار تنظیم:

۱. عادلانه سیالي؛ تولیدوونکي او واردوونکي اړ دي چې معیاري نرخ رعایت کړي.

۲. پر کیفیت د تمرکز زیاتوالی؛ شرکتونه د بازار د جلب لپاره خپل کیفیت لوړوي.

- د بیمې له سیستم څخه ملاتړ: د بیمې شرکتونه د معیاري نرخ پر بنسټ تاوان ورکوي، چې دا کار سیستم شفاف، حساب ورکوونکی او دوامدار کوي.
- د خلکو باور زیاتول: خلک ډاډ ترلاسه کوي چې له دوی سره عادلانه چلند کېږي او صحي مواد په واقعي او مناسب قیمت ترلاسه کوي.
- (۴) پورته درې اصول باید په منظم ډول له اړوندو ادارو سره ابدیت او شریک شي.

8. د وارداتي توکو ثبت

- د وارداتي شرکتونو ملاتړ (الف) ټول وارداتي شرکتونه باید د اړوند شرایطو او درجه بندۍ پر اساس د واک لرونکو مراجعو لخوا ثبت شي.
- (ب) د مجاز وارداتي توکو لست باید د عامې روغتیا ټولو څانگو سره شریک شي.
- (ج) د هر وارداتي توکو بیه باید معیاري نرخ ولري.

ولی د وارداتي توکو لپاره د معیاري نرخ ټاکل اړین دي؟

۱. د قیمتونو کنټرول: دولت ډاډ ترلاسه کوي چې وارداتي توکي معقول او ثابت نرخ لري.
 ۲. د مریضانو ساتنه: خلک له لوړ قیمتونو خوندي پاتې کېږي، او اساسي دواگانو او تجهیزاتو ته لاسرسی یقیني کېږي.
 ۳. د وارداتو شفافیت تضمین: معیاري نرخونه د ګمرک، مالیې او بازار ترمخ یو شفاف سیستم رامنځته کوي.
 ۴. د کورني تولید ملاتړ: که کورنی تولید شتون ولري، دولت د وارداتو نرخ لوړ ساتي ترڅو کورنی تولید رقابت ته دوام ورکړي.
- یادونه: پورته درې اصولونه باید په منظم ډول له اړوندو ادارو سره ابدیت / نوي او شریک شي.

• د بېرنيو حالاتو لپاره تدارکات:

- د بېرنيو حالاتو لپاره تدارکات د عامه خوندي ساتنې لومړۍ کړنه ده چې ټولنیز، بشري او اقتصادي زیانونه کموي. د طبیعي پېښو (لکه توپان، زلزلې)، وباګانو (پانډیمي)، جګړې یا د مهاجرینو د راستنیدو په صورت کې، لاندې اقدامات اړین دي:
- (الف) د کورنيو تولیدي شرکتونو د وړتیا / صلاحیت ارزونه.
- (ب) د وارداتي شرکتونو د وړتیا / صلاحیت ارزونه.

ج) ارزونه باید د ادارې اړتیاوو، قیمت، کیفیت، د تحویل ځای او نورو اړینو شرایطو پر بنسټ وي:

- قیمت باید د ټول قرارداد د مودې لپاره ثابت وي،
- یا که قیمت متحرک وي، نو باید د ټاکل شوې کچې دننه کنټرول شي.
- د) قرارداد باید دا موارد ولري:
- د قرار داد مشخصه موده
- د اړتیا وړ هر مقدار توکو د هر وخت رانیولواسانتیا، حتی که مخکې وړاندوینه نه وي شوې.
- په یو وخت له څو تولیدي او وارداتي شرکتونو سره هممهاله همکاري.
- د توکو د تحویلي تضمین حتمي نه دی، بلکه دا قرارداد یو فرصت دی د ادارو او شرکتونو لپاره.
- د توکو نوعیت باید مشخص وي (دوا، طبي توکي، تشخيصي مواد، طبي تجهیزات او نور).
- په بیرنیو روغتیايي حالتونو کې تدارکات د خلکو ژوند ژغوري، د روغتیايي سیستم ځواب ویونه چټکوي، سرچینې مؤثره اداره کوي او د ناروغیو له خپرېدو څخه مخنیوی کوي.

د عامې روغتیا په برخه کې د روغتیايي خدمتونو د عرضې د ښه والي لپاره بدیل مالي او تدارکاتي حل لارې

د عامې روغتیا وزارت د افغانستان د خلکو د ژوند، روغتیا او هوساینې د تامین لپاره یو مهم بنسټ دی. د دغه وزارت د خدماتو کیفیت او مؤثریت مستقیم ډول د هغې د تدارکاتي سیستم شفافیت، چټکتیا او تخنیکي وړتیا پورې تړلی دی. له همدې امله، اړینه ده چې د عامې روغتیا وزارت د تدارکاتو پروسه د نورو دولتي ادارو په پرتله یو ځانګړی او تطبیقي روش ولري.

د کورني تولید ملاتړ

د روغتیا په برخه کې د کورنیو تولیداتو ملاتړ کولی شي: د هېواد اقتصادي ځان بسیاینې ته وده ورکړي؛ د عامې روغتیا خدمتونه پیاوړي کړي او له بهرنیو بازارونو څخه تکیه راکمه کړي.

۱. کورني تولیدونکي شرکتونه باید د ضروري شرایطو په پام کې نیولو سره وازول شي او درجه بندي شي.

۲. داخلي تولیدونکي شرکتونه باید د خپلو تولیداتو یو معتبر لېست ولري.

۳. د داخلي تولید شوو توکو لپاره باید معیاري نرخونه وټاکل شي.

۴. پورته درې اصول باید په منظم ډول له اړوندو ادارو سره شریک شي.

۵. د عامې روغتیا سکتور (مرکزي او ولایتي ادارې) باید خپلې کلنۍ اړتیاوې له کورنیو تولیدونکو شرکتونو سره شریکي کړي.

د روغتيا په برخه کې د وارداتي شرکتونو ملاتړ:

۱. ټول وارداتي شرکتونه باید د ټاکل شوو معیارونو پر بنسټ و ارزول شي او فهرست شي.
۲. د وارداتي شرکتونو د توکو لېست باید له ټولو عامي روغتيا برخو سره شریک شي.
۳. د هر وارداتي درملو توکي لپاره باید معیاري نرخ وټاکل شي.
۴. پورته سته درې اصول باید د هر کمال نسبي او خپلاره شوي

د روغتيا سکتور تدارکات

کورني تولیدوونکو او وارداتي شرکتونو باید لاندې شرایط پوره کړي:

۱. قانوناً ثبت شوي وي.
۲. د خوړو او درملو کیفیتي معیارونه مراعات کړي.
۳. د درملو، طبي لوازمو، لابراتواري موادو او طبي تجهیزاتو د تولید یا وارداتو جواز ولري.
۴. درجهبندي شوي وي.
۵. د روغتونونو اړتیاوې باید واقعي او مشخصې شي.
۶. کورنی او بهرنی تولید باید جلا تفکیک شي.
۷. د نافذه قانون له مخې، لومړی درجه (او که اړتیا وي دویمه درجه) شرکتونو ته بلنلیک واستول شي.
۸. له درجهبندي شوو شرکتونو څخه د وړاندېز غوښتنه وشي.
۹. د وړاندېزونو تخنیکي، مالي او حقوقي اړخونه باید و ارزول شي.
۱۰. د ارزونې کمیټه پرېکړه وکړي او د قرارداد اجازه ورکړي.
۱۱. له بریالېو شرکتونو سره قرارداد لاسلیک شي.

سپارښتنې

۱. د روغتيا سکتور عواید باید په هماغه سکتور کې بیا وکارول شي.
۲. عامه روغتيا سکتور باید په ټولو عادي او انکشافی پروژو کې خپلواکي ولري، او د بودیجې له ټاکلې کچې پورته مصرف لپاره باید د اسلامي امارت د لوړپوړي چارواکي اجازه ترلاسه شي.
۳. د مالي وزارت باید د بودیجې په قوانینو کې د عامي روغتيا وزارت لپاره ځانگړي استثنایي په پام کې ونیسي.

د دې لپاره چې قوانین او تدارکاتي کړنلارې په اصلاح کې دي، پورته موضوعات باید له ملي تدارکاتو ادارې سره شریکه شي خو په نوي قوانینو کې په پام کې ونیول شي.

د کورنیو ستونزو د حل لپاره:

۱. مالي صلاحیتونه باید په طرحه کې شامل کړل شي.
۲. د تدارکاتو د کارکوونکو ظرفیت باید د حضورې او آنلاین ورکشاپونو له لارې پیاوړی شي.
۳. توکي باید په وخت ثبت او بې له ځنډه ووېشل شي

د روغتيايي سيستم، په ځانگړې توگه تخصصي او ثالثي روغتونونو کې د کارکوونکو د چارو د مدیریت د بڼه والي طرحه

د کارکوونکو د مدیریت پېژندنه

موخه: د روغتيايي سيستم د وضعیت د بڼه والي لپاره، په ځانگړې توگه د تخصصي او ثالثي روغتونونو تمرکز سره، د کارکوونکو مدیریت پیاوړی کول.

د روغتونونو د تشکيلاتي جوړښت اصلاح د ملي او نړيوالو معيارونو په رڼا کې، د شایستگي او وړتيا اصل ته په درناوي سره، د کار اهل کسانو ته د کار سپارل، د روزل شوو، تجربه لرونکو، هڅوونکو او ژمنو کارکوونکو ساتنه او بقا؛ د مرکز او ولایتونو د تخصصي او ثالثي روغتونونو د ظرفیت لوړول؛ ترڅو د هېوادوالو لپاره متوازن، باکیفیته او برابر روغتيايي خدمات وړاندې شي، او د عامې روغتيا وزارت اساسي اهداف ترلاسه شي. دا طرحه د روغتيا وزارت د کارکوونکو مدیریت برخه کې یو بنسټیز گام بلل کېږي.

د روغتيا سکتور لپاره د کارکوونکو چارو مدیریت اساسي دندې

۱. د روغتيايي سيستم د کارکوونکو د چارو پلان جوړونه، پېژندنه، انتخاب، گمارنه او استخدام.

۲. د کارکوونکو د ظرفیت لوړول.

۳. د هڅوونې وړاندیز، د انضباط اړوند معيارونو پلي کول، امتيازاتو تثبيت، تقدير او تادیب.

۴. د وړتيا او شایستگي لرونکو کارکوونکو ساتنه، تر څو خپلې دندې په بڼه ډول ترسره او ټاکلو موخو ته ورسېږي.

۵. د ملکي خدماتو د کارکوونکو د قوانینو په رڼا کې د کارکوونکو دقیقه او مسلکي ارزونه د کارکوونکو د مدیریت د معيارونو مطابق.

استخدام يا گمارنه

استخدام د کارکوونکو چارو د مدیریت له مهمو او حیاتي برخو څخه شمېرل کېږي، چې د ادارې د لوړو موخو د ترلاسه کولو لپاره د وړتيا او شایستگي (Merit Based) پر بنسټ د کارکوونکو استخدام او مقرري ته ځانگړی ارزښت ورکوي.

د رقابتي استخدام اړوند څو ټکي

رقابتي استخدام یوه دوامداره پروسه ده چې هدف یې د وړ کسانو موندل، مرکي کول، ټاکل، مقررول او د نوي دندې سره آشنا کول دي. دا پروسه لاندې مرحلې لري:

- د موجوده او نویو بستونو د دندې لایحي چمتو کول، بیاکتنه او اصلاح

- د خالي بست اعلان د پېژندل شوو رسنیو له لارې

- د استخدام کمیټې جوړول او د هغې منظورول
- د کاندیدانو اوږد لست او بیا لنډ لست جوړول
- د تحریري ازموینې اخیستل
- د تقریري ازموینې اخیستل
- د دواړو ازموینو د پایلو ارزونه
- د بریالي کاندید انتخاب او د منظوري لپاره د لوړ مقام ته وړاندېز
- د دې ټولو مرحلو تطبیق د تصویب شوو طرز العملونو له مخې ترسره کېږي
- د کارکوونکو د استخدام ډولونه
- داخلي استخدام: د ادارې له موجوده کارکوونکو څخه د تشو بستونو لپاره ټاکنه او مقرري.
- د بهرنیو استخداموونکو ادارو/کمپنیو له لارې استخدام: یعنې له ادارې څخه بهر د استخدام کوونکو بستونو له لارې استخدام.
- رقابتي استخدام: د آزاد رقابت له لارې د کارکوونکو ټاکنه.
- غیر رقابتي (حکمي) استخدام: د صلاحیت لرونکو مقاماتو د حکم پر اساس استخدام.
- مرکب استخدام: د رقابتي او حکمي استخدام ترکیب.
- په عام ډول، په عامي روغتیا وزارت کې تر ټولو زیات کارېدونکې طریقه مرکب استخدام دی، چې پکې هم د آزاد رقابت له لارې او هم د مقاماتو د حکم له لارې استخدام تر سره کېږي.
- رقابتي استخدام تر ټولو معقول او مشروع طریقه ګڼل کېږي، د لاندې دلایلو له مخې:
 - د شایسته سالاری اصل تضمینوي، یعنې د اهلیت او شایستګۍ (تحصیل، اړوند تجربه او نورو شرایطو) پر بنسټ د کارکوونکو ټاکنه.
 - متقاضیان هڅوي چې د آزاد رقابت لپاره ځانونه چمتو کړي او د سالمې سیالۍ له لارې بستونه تر لاسه کړي.
 - د ټولو واجد شرایطو اتباعو لپاره د رقابت دروازه پرانستې وي.
 - د شخصي خوښیو پر بنسټ د کارکوونکو له مقرري مخنیوی کوي.
 - له تبعیضي چلند څخه مخنیوی کوي.
 - له شایعه جوړونې او ناسمو اظهاراتو څخه د استخدام په اړه مخنیوی کوي.
 - د یادوني وړ ده چې رقابتي استخدام یو وخت نیونکې بهیر دی او د کارکوونکو د مقرري د طرز العمل مطابق باید ټول اړین ګامونه په سمه توګه واخیستل شي.

د روغتيايي سيستم د کارکوونکو مدیریت د اوسني وضعیت په ځانګړي ډول په تخصصي او ثالثي روغتونونو کې

قوي نکات	ضعيفه نکات
۱. د روغتيا وزارت کې د روغتيا د سيستم د اصلاحاتو د پلي کولو کافي تجربه. ۲. په وزارت کې د روغتونونو د مدیریت کافي تجربه. ۳. د روښانه پالیسي شتون لکه د BPHS او EPHS پکيچونه. ۴. د صحي کادرو د زده کړو لپاره کافي تعليمي ادارې. ۵. د منابعو مدیریت او د صحي خدمتونو د وړاندې کوونکو ادارو د همغږۍ کافي تجربه. ۶. د تمویل کوونکو او صحي خدمتونو د وړاندې کوونکو د همغږۍ کافي تجربه. ۷. په وزارت کې د اصلاحاتو او د جوړښتونو د اصلاحاتو د چارو متخصص او کارپوه کادرونه. ۸. په روغتونونو کې تخصصي مسلکي کادرونه. ۹. د ناروغانو د تشخیص او درملنې لپاره کافي وسایل او منابع. ۱۰. ښه حکومتولي	۱. د روغتونونو لپاره د کارکوونکو د چارو یوه ټولیزه، معیاري او ځواب ویونکې پلان نشته، لکه د دوکتورانو او بسترو، نرسانو او دوکتورانو نسبتونه نامعلوم دي. ۲. په روغتونونو کې د اکمال تخصصي برنامې ادغام یا یو ځای والی. ۳. په تخصصي او درېیمه کچې مرکزي روغتونونو، حوزوي او ولایتي روغتونونو کې د ځینو تخصصي او فوق تخصصي برخو کمښت. ۴. په تخصصي او درېیمه کچې روغتونونو کې د متخصصینو کمښت. ۵. د کارکوونکو په چارو کې د استخدام او نورو برخو د مدیریت لپاره د ډیجیټل سیستم نشته. ۶. د روغتیا په سکتور کې د کارکوونکو د چارو د تازه، معتبر او باوري ارقامو نشته او د کاري شریکانو ترمنځ د معلوماتو او ارقامو تبادلې ضعیفه ده، چې په پلان جوړونه کې یې کارول ستونزمن کړي. ۷. په استخدام او د کارکوونکو د نورو چارو په مدیریت کې قانوني خلای شتون لري
فرصتونه	ستونزې او ګواښونه
۱. د اسلامي امارت د رهبرۍ له لوري د تمویل په برخه کې قوي ژمنتیا موجوده ده. ۲. د صحي کدرونو د روزنې په مؤسسو کې د لوړ مهارت لرونکو متخصصینو کافي شمېر موجود دی. ۳. د کار بازار کې د متخصصو صحي کدرونو کافي شمېر شتون لري. ۴. د عامه او خصوصي سکتور ترمنځ د ښه همغږۍ فضا او د همکاريو روحیه موجوده ده. ۵. په هېواد کې ثبات او امنیت شتون لري	۱. د خدماتو د وړاندې کولو لپاره د معیاري او حساب ورکوونکي تشکیل نشته، چې دا ستونزه په عمده ډول د روغتيايي کارکوونکو د پلان جوړونې د معیارونو د ټاکلو په برخه کې د ننګونو له امله ده، په ځانګړي ډول د تخصصي او ثالثي روغتونونو په سیستم کې. ۲. د روغتيايي سیستم او تخصصي و ثالثي روغتونونو د اړتیاوو مطابق د معیاري دندو لایحو نشته. ۳. غیر رقابتي او د دندو له لایحو سره مخالف استخدام. ۴. په روغتونونو کې د متخصصو، په ځانګړي ډول د ښځینه متخصصینو کمښت. ۵. له وزارت څخه د مسلکي کدرونو او د فکري وړتیا لرونکو کسانو ټیټه. ۶. د بازار د نرخونو په پرتله د معاشونو ټیټوالی. ۷. د روغتيايي کارکوونکو د چارو په برخه کې د SDG، UHC او Median او Global له اهدافو څخه پاتې راتلل

د قسوي او ضعيف ټكو، چلنجونو او فرصتونو په پام كې نيولو سره، لاندې طرحې د تخصصي او درېمه كچه روغتونونو د سيستم او خدماتو د بشه والي لپاره وړاندېز كيږي

شمير	اړونده برخه	چالشونه	د بشه والي لپاره وړاندېز شوي طرحې:
۱	د تقنين برخه	د پخوانيو قوانينو لغوه كول او د نوو قوانينو، مقرراتو او طرز العملونو نشتوالی	د اړوند ادارو سره د قوانينو، مقرراتو او نوي او تازه طرز العملونو په جوړولو كې د همكاري او مرسته غوښتنه
۲	د پلان جوړونې، استخدام او كمپاري د برخې ستونزې	د صحي سكتور په كچه د كاركوونكو د چارو تازه معلوماتو كم والی او د كاركوونكو د معلوماتو د تبادلې (HRMIS) په برخه كې ضعف	د متخصصو او درېمي درجې روغتونونو ته د كاركوونكو استخدام ورك او د اړوندو ادارو په همغږۍ او همكاري كې سپارل (په استخدام او د كاركوونكو د چارو په مديريت كې د خپلواكۍ سيستم پلي كول
۳		د ادارو لخوا د استخدام پلان نشتوالی	د شفاخانو لپاره د كاركوونكو د مؤثر پلان جوړونې لپاره د ټاكل شوو معيارونو په اړه موافق
۴		د كاركوونكو د وظيفو په لوايحو كې ستونزې، د استخدام شرايط غير معياري، د اصلي وظيفو او د بستونو د نقشونو ناسم تعريف	په صحي سكتور كې د مسلكي او ملاتړكوونكو كاركوونكو د رولونو روښانه كول
۵			له لوړو زده كړو وزارت سره همغږي د دې لپاره چې د طبي زده كړو كيفيت لوړ شي او هغه لږ تر لږه د سيمي د هېوادونو له كچې سره برابر شي.
۶			د تخصصي، ټالني روغتونونو او نورو ادارو د بستونو د دندو د لايحو د چمتو كولو او بياكتني لپاره د يوې كمېټې جوړول، ترڅو دغه لايحي د ملي او نړيوالو منل شويو معيارونو سره سمې تطبيق شي.
۷			د نوو بستونو لپاره د دندو لايحو تحليل او چمتو كول، او د تخصصي او ټالني روغتونونو او نورو ادارو د موجوده بستونو د دندو لايحو بياكتنه او اصلاح كول، او د هغو د ملي او نړيوالو منل شويو معيارونو سره سمون يقيني كول
۸		په ځانگړي توگه په لږې پرتو سيمو يا درېمي درجې ولايتونو كې د مسلكي او متخصصو كاركوونكو كمښت	د مسلكي كاركوونكو د هڅونې لپاره مؤثر ميكانيزم جوړول ترڅو هغوی لږو پرتو ولايتونو كې د كار كولو ته وهڅول شي.
۹		په روغتونونو كې د ځينو تخصصي او فوق تخصصي څانگو كمښت.	د هر يوه تخصصي او درېم درجې روغتون لپاره د اړينو تخصصي او فوق تخصصي خدماتو ټاكل او مشخصول، او همدارنگه د هغو تخصصي او فوق تخصصي بستونو رامنځته كول چې تر اوسه د هېواد په روغتيايي سيستم كې شتون نه لري.

۱۰	په مرکز او ولایتونو کې د کارکوونکو د چارو د مدیریت په برخه کې د روزل شویو او مسلکي مدیرانو کمښت.	د روغتیايي سیستم، په ځانګړې توګه د تخصصي او ټالټي روغتونونو لپاره، د کارکوونکو، تدارکاتو، مالي او اداري چارو په بېلابېلو برخو کې د متخصصو کارکوونکو د روزنې لپاره د یوه مؤثر میکانیزم جوړول.
۱۱	د ټول هېواد د امنیت د تامین سره سره، لا هم د مسلکي او متخصصو کارکوونکو په جغرافیایي او جنسي ویش کې نااندولې شتون لري.	د هغو مؤثرو میکانیزمونو رامنځته کول چې مسلکي کارکوونکي، په ځانګړې ډول ښځې، لږو پرتو ولایتونو کې د کار کولو ته وهڅوي.
۱۲	د کارکوونکو د عرضه او غوښتنې نابرابري (ډېر تولید او کم جذب).	د کارکوونکو منظم پلان جوړول (تشکيلات ترتیب) د تخصصي خدمتونو په نظر کې نیولو سره چې د تخصصي او ټالټي روغتونونو او د وزارت نورو ادارو لخوا د ملي او نړیوالو ټاکل شویو معیارونو سره سم وړاندې کېږي. د مرکزي او ولایتي بستونو لپاره د استخدام کمېټې جوړول چې ترکیب او شمېر یې د ۳ څخه تر ۵ کسانو پورې وي او پکې د محترمي ادارې امور او د اداري اصلاحاتو ادارې استازي شامل وي.
۱۳	د استخدام لپاره د ډیجیټلي سیستم نشتوالی	د امکان په صورت کې د یو معیاري ډیجیټلي د استخدام سیستم جوړول.
۱۴	په صحي سیستم (امارتي او خصوصي) کې، په ځانګړې ډول په تخصصي او ټالټي روغتونونو کې د معیاري کارکوونکو د چارو د مدیریت نشتوالی	د پورته یادو شوو کمېټو له لوري د نافذو اصولو او مقرراتو په رڼا کې، د اهلیت او شایستګۍ په رعایت سره د رقابتي استخدام مراحلو شفاف او حساب ورکوونکی تطبیق.
۱۵		- د ازاد رقابت له لارې د اهلیت او شایستګۍ (Merit Based) پر بنسټ د کاندیدانو انتخاب - که ممکن وي، د استخدام د مراحلو لپاره له ډیجیټلي سیستم څخه ګټه اخیستل - د کارکوونکو د مدیریت په برخه کې له ناوړه کړنو (خویشخوري، تبعیض او فساد) څخه جدي مخنیوی - له غیر رقابتي او د لایحې د معیاراتو خلاف استخدام څخه مخنیوی - د کاندیدانو شکایتونو ته مسلکي، همه‌جانبه، عادلانه او بې‌طرفانه رسېدنه - د کارکوونکو د معلوماتو آنلاین سیستم (HRMIS) کارول پیاوړي کول او پراخول، په مرکز، ولایاتو او خصوصي سکتور کې - د استخدام په مراحلو کې د احکامو، فرمانونو او تقنیني اسنادو جدي رعایت

۱۶	د روغتيايي متخصصينو له خوا په دولتي او خصوصي روغتيايي سکتورونو کې هممهاله کار کول.	د یو میکانیزم لاندې متخصصین په رسمي وختونو پر مهال په دولتي او خصوصي دواړو سکتورونو کې له هم مهاله کار کولو څخه منع کول.
۱۷	د ظرفیت لوړونې د پراخ او جامع پلان او پروگرامونو نشتوالی.	د تخصصي، دریمه کچې روغتونونو او نورو مرکزي او ولایتي ادارو په تشکیل کې د کارکوونکو د زده کړو اړتیاوو TNA نوی کول (ابديت).
۱۸	د روزنیزو پروگرامونو او د ظرفیت لوړولو پروسې پر بهرني تمویل باندې تړاو.	د وزارت د کارکوونکو د ظرفیت لوړولو لپاره د یو هر اړخیز پلان چمتو کول د مرکز او ولایتونو په کچه، او د هغه د ملي او نړیوالو همکارانو سره شریکول.
۱۹	د منظم تعلیمي او ظرفیت لوړولو پروگرامونو کموالی.	- په مرکز او ولایتونو کې د تعلیمي مرکزونو جوړول او تجهیز کول - د مرکزي او ولایتي کارکوونکو لپاره د مدیریت او کلینیکي ظرفیت لوړولو لپاره لنډمهاله او منځمهاله تعلیمي پروگرامونه جوړول
۲۰	د دوامداره طبي روزنې مؤثر میکانیزم نشتوالی	د مرکزي او ولایتي کارکوونکو د تعلیمي اړتیاوو د ارقامو د ډیټابیس تازه کول او په صحي سیستم او د هیواد په روغتونونو کې د دوامداره طبي روزنې مؤثر پلان جوړول
۲۱	د مسلکي او طبي کارکوونکو د مهارتونو ګډ مدیریت (Skill mix) د منظم پلان نشتوالی	د مختلفو مدیریتي او کلینیکي برخو لپاره د ماسټر ترینانو لپاره د (Tot) روزنیزو پروگرامونو پیلول
۲۲	په تخصصي او ټالې روغتونونو او نورو روغتونونو کې د تخصص بشپړولو پروګرام یوځای کېدل	- د طبي دوامداره زده کړو (CME) فرهنگ د ودې، پرمختګ او تعقیب لپاره اسانتیاوې برابرول، په ځانګړي ډول د مسلکي کارکوونکو لپاره - د مسلک پالنې فرهنگ د پراختیا او خپرولو لپاره میکانیزم جوړول په منځ کې د مسلکي کارکوونکو - د زده کړو د معلوماتو مدیریت لپاره آنلاین ډیټابیس (TMIS) جوړول د کارکوونکو لپاره - د پوهې او معلوماتو تبادلې میکانیزم رامنځته کول د روغتونونو ترمنځ، د متخصصینو او کارپوهانو د مرکزونو او ولایتي روغتونونو د کتنو له لارې، او کارکوونکي په دوره یي ډنډې په شکل د مجهزو روغتونونو کې ګمارل د مسلکي پوهې د زیاتوالي او ظرفیت لوړولو لپاره - د Tele Medicine خدماتو ځانګړي پیماوړي کول، د لیرې واټن زده کړو پروگرامونو د ښه والي لپاره

۲۳	د نړيوالو او افغان - دياسپورا طبي معتبره ادارو سره د بنسټيزو او ظرفيت لوړونې برخو لپاره د غوره همغږۍ د ميکانيزم نشتوالی	د خصوصي صحي سکتور هڅونه ترڅو په تعليمي پروگرامونو او د مسلکي طبي کارکوونکو د ظرفيت لوړولو کې همکاري وکړي او د دياسپورا مرسته د روغتونونو د پياوړتيا لپاره وکاروي.
۲۴	د روغتونونو او کورنيو او بهرنيو طبي ادارو ترمنځ د Affiliation سيستم نشتوالی.	د ملي او نړيوالو ادارو سره د اغېزمن هماهنگۍ ميکانيزم جوړول، د ناروغانو د تشخيص او درملنې د بهير د آسانولو لپاره، او که امکان ولري، د باوري ملي او نړيوالو ادارو او روغتونونو سره د Affiliation سيستم جوړول
۲۵	د کارکوونکو د معاشونو ټيټوالی د بازار د روانو نرخونو سره په مطابقت کې.	د اماراتي امکاناتو په پام کې نيولو سره د مالي تشويقي ورکړه (معاشونه له امتياز سره، سيمه ييز معاشونه)
۲۶	د هغو کارکوونکو د کاري ساعتونو ناسم تنظيم چې په پرله پسې کارونو بوخت دي	د کاري ساعتونو کمول يا د کاري وختونو پر بنسټ د شفتونو جوړول
۲۷	د اضافي کار ساعتونو جبران نه کېدل د هغو کارکوونکو لپاره چې په بې وقفه کارونو بوخت دي	د هغو کارکوونکو لپاره د اضافي کاري ساعتونو معاوضه ورکول چې په دوامداره (بې وقفه) دندو کې بوخت دي.
۲۸	د کارکوونکو لپاره د رفاهي برنامو کمښت، لکه ترانسپورت، خوراکي توکي او استوگنځای.	که امکان ولري، شايسته او متخصصو کارکوونکو ته د استوگنځي او نورو رفاهي اسانتياوو برابرول، څو په لرې پرتو سيمو کې د متخصصينو د جذب زمينه برابره شي.
۲۹	د روغتيايي سيستم او روغتونونو د کارکوونکو لپاره د سيمه ييزو (مالي) امتيازاتو سيستم نه شتوالی.	له اړوندو ادارو سره داد غوښتنه د ملي معاشونو پاليسۍ د نوي کولو په برخه کې، د بازار د لومړنيو توکو د نرخونو او سيمه ييزو امتيازاتو په پام کې نيولو سره.
۳۰	د غير مالي انگيزو په برابرولو کې کمزوري لکه: ستاينه، تقدير، القاب ورکول، د کارکوونکو د ښه فعاليتونو يادونه په لويو غونډو کې، او د ور کارکوونکي نوم د وزارت په طبي مجلو او نورو خپرونو کې درجول.	د غير مالي انگيزو برابرول لکه: د ژمنو او هڅاندو کارکوونکو د کورنيو او بهرنيو روزنيزو پروگرامونو لپاره معرفي، د عدالت اصل رعايت او د شرايطو وړ کارکوونکو ته د داخلي او خارجي زده کړو فرصتونه ورکول، د وړتيا لرونکو کارکوونکو ستاينه د تقديرليکونو، ستاينليکونو، القابو له لارې، او همداراز د دغو کارکوونکو د لاسته راوړنو يادونه په لويو غونډو او طبي مجلو کې.
۳۱		د نوو او کمه تجربه لرونکو کارکوونکو د ظرفيت لوړولو لپاره، هغوی بايد د مرکز او ولايتونو د روغتونونو د مجربو، متخصصو او پوه کارکوونکو تر رهبرۍ (سرپرستۍ) لاندې وټاکل شي.

د کارکوونکو د هڅونې ستونزې

۳۲	د کارکوونکو د دندو ضعیف مصونیت او پرته له قانوني دلایلو له دندو څخه انفکاک	د کارکوونکو د دندې مصونیت پیاوړی کول او د سلیقوي او غیرقانوني انفکاک او تبدیلی مخنیوی.
۳۳	په خوندي او روغ چاپیریال کې د کار د ځای جوړولو ستونزه، د کافي شخصي حفاظتي وسایلو او کالي برابرول.	د تخصصي او درېمې درجې روغتونونو او نورو ادارو د کارکوونکو شکایتونو ته ټول اړخیزه او بې طرفه رسیدګي
۳۴		د کارکوونکو لپاره د خوندي کاري ځای او ساحې برابرول
۳۵		د کارکوونکو او ناروغانو لپاره د خوندي کاري شرایطو جوړول
۳۶	د کارکوونکو او د هغوی د کورنیو روغتیا ته نه پاملرنه (د کارکوونکو د منظم روغتیايي معایناتو کموالی)	د کارکوونکو او د هغوی د کورنیو د ناروغیو او معذوریتونو درملنه (د منظم روغتیايي معایناتو ترسره کول)
۳۷	په کارکوونکو سره د ښه اړیکو ټینګولو کې کمزوري او د ادارې لخوا د کارکوونکو سره د سلوک نیمګړتیاوې	د کارکوونکو او ادارې ترمنځ اړیکې پیاوړې کول، په شخصي پروګرامونو او د کارکوونکو په غونډو (واده، فاتحه، جنازه او نور) کې ګډون کول
۳۸		په کاري چاپیریال کې د طبابت اخلاقي معیارونو رعایت کول د فرهنگ خپرول خورا مهم ګڼل کیږي.
۳۹		د مدیرانو، کارکوونکو، ناروغانو او مراجعه کوونکو ترمنځ د اړیکو ښه کول
۴۰	د کارکوونکو د شخصي معلوماتو ثبت او راجستر کولو کې کمزوري شته، چې دا د ادارې په راتلونکو پلان جوړونو او د کارکوونکو د سمې استفادې لپاره مهم دي.	د کارکوونکو د شخصي معلوماتو منظم ثبت او تازه کول د راتلونکو پروګرامونو، پلان جوړونو او د کارکوونکو د خپلې استفادې لپاره
	د طبي مسلکیتوب (Medical Professionalism) ستونزه، د طبي اخلاقو د معیارونو رعایت نه خپرول او د کارکوونکو لخوا د دندې پر مهال د دې معیارونو نه تعقیب.	په کاري ساحه کې د دندې پر مهال د طبي اخلاقو معیارونو او طبي مسلکیتوب د رعایت د کلتور د ودې لپاره اغیزمن میکانیزم جوړول.

د کارکوونکو د ساتنې او پالنې ګډو برخې

د وړاندېز شویو طرحو له تطبیق سره به د روغتیا سیستم، په ځانګړي ډول د روغتیايي خدماتو او روغتونیزو خدماتو کیفیت هغو اړتیا مندو ته چې اړتیا لري، ښه شي، او دا به د روغتیايي سیر یا د خلکو له هېواده بهر د تخصصي او فوق تخصصي خدماتو د لټون اړتیا کمه کړي.

لاندې ټکي د کارکوونکو د چارو د ښه والي لپاره ضروري بلل کېږي

مباحثات	سټونزي	طرحي
د تقنين برخه	د پخوانيو قوانينو لغوه کېدل او د نويو قوانينو، مقرراتو او طرز العملونو نشتوالی.	په اړوندو ادارو سره داخواهي او همکاري، ترڅو د کارکوونکو د چارو د مدیریت په برخه کې نوي او عصري قوانين، مقررات او طرز العملونه چمتو شي.
د پلان جوړونې، استخدام او د کارکوونکو ځانګړي ټکنيزي (Acquisition)	د روغتيايي سکتور په کچه د کارکوونکو د تازه او دقيقو معلوماتو کمښت او همدارنګه د بشري منابعو د معلوماتي سيستم (HRMIS) لږه لاري د معلوماتو تبادلي کې ضعف.	د کارکوونکو د معلوماتو د مدیریت سيستم پياوړتيا او پراختيا
	د کارکوونکو د پلان جوړونې ضعف او په ځانګړې توګه د روغتونونو په برخه کې د منل شويو معيارونو نشتوالی.	د روغتونونو لپاره د کارکوونکو د مؤثر پلان جوړونې په موخه د ټاکلو معيارونو پر سر توافق.
	په دندو کې ستونزي: د کارکوونکو د دندو د لواړو ستونزي، د استخدام غیر معياري شرایط، د اساسي دندو او د بستونو د نقشونو نښانه والی.	د روغتيايي سکتور په کچه د مسلکي او ملاتړ کوونکو کارکوونکو د رول او مسؤليتونو مشخصول.
	په مرکز او ولايتونو کې د مسلکي او متخصصو کارکوونکو، په ځانګړي ډول پنځو، کموالی.	د نوي بستونو د دندو د مقرراتو تحليل او د تخصصي او ټالټي روغتونونو او نورو ادارو د موجوده بستونو د دندو د مقرراتو بياکتنه او اصلاح، او د هغو مقرراتو همغري کول له ملي او نړيوالو منل شوو معيارونو سره.
	په شفاخانو کې د يو شمېر تخصصي او فوق تخصصي برخو کمښت	- په ولاياتو کې د متخصصو کارکوونکو تشويق لپاره مؤثره ميکانيزم جوړول (سيمه ييز معاشات، غیر مالي تشويقي کړنې) - د صحي علومو پوهنځيو او انستيتيوتونو د فارغانو ښځينه محصلينو څخه د وتلو ازموینه اخيستل - د صحي مسلکي کارکوونکو د معاشونو د زياتوالي لپاره غوښتنه کول
	د کارکوونکو د چارو مديرانو او د ملاتړ نورو برخو کې د مرکز او ولايتونو په کچه د روزل شويو مديرانو کموالی.	د هر يوه تخصصي او ټالټي شفاخاني لپاره د اړينو تخصصي او فوق تخصصي خدماتو ډول ټاکل او مشخص کول، او په تدريجي ډول د هغو تخصصي او فوق تخصصي دندو جوړول چې تر اوسه په هېواد کې د صحي سيستم برخه نه دي.
		په صحي سيستم کې، په ځانګړي ډول په تخصصي او ټالټي روغتونونو کې، د روزل شويو او متخصصو کارکوونکو د ګمارلو لپاره مؤثر ميکانيزم جوړول.

- د کارکوونکو منظم پلان جوړول (تشکیل برابروول) د هغو تخصصي خدمتونو پر بنسټ چې د تخصصي او ثالثي روغتونونو او نورو صحي مرکزونو له خوا ترسره کېږي - له لوړو زده کړو وزارت سره همغږي د کار ځواک د تولید په برخه کې د صحت سکتور د اړتیاوو مطابق	د کارکوونکو په برخه کې د عرضه او تقاضا عدم توازن (دېر تولید او لږ جذب)
د مسلکي او ملاتړکوونکو ټولو بستونو لپاره د شفاف او معیاري ډیجیټلي استخدام سیستم جوړول (رقابتي)	د رقابتي استخدام لپاره د ډیجیټلي سیستم نشتوالی
د ټاکل شویو استخدامي کمیټو له خوا د نافذو اصولو او قوانینو په رعایت سره د وړتیا او شایستگی پر بنسټ د شفافو او حساب ورکوونکو سیالۍ پر اساس د استخدام مرحلي ترسره کول.	
- د کاندیدانو انتخاب باید د وړتیا او شایستگی (Merit Based) پر اساس د آزادې سیالۍ له لارې وشي - که امکان ولري، د استخدام په ټولو مرحلو کې د ډیجیټلي سیستم کارول - د کارمندانو په استخدام او د کارموندنې په نورو برخو کې د ناسمو کړنو (خویشخوري، تبعیض او فساد) جدي مخنیوی - د غیر سیالیز (رقابتي) او د دندو د لویانو خلاف استخدامونو مخنیوی - د کاندیدانو د شکایتونو مسلکي، ټول اړخیز، عادلانه او بی پرې رسیدګي - د کارموندنې د معلوماتو د آنلاین سیستم (HRMIS) کارول او پراخول تر مرکز، ولایتونو او خصوصي سکتور پورې - د استخدام د مرحلو په ترڅ کې د ټولو قوانینو، فرمانونو او تقنیني اسنادو جدي رعایت	په روغتیايي سیستم (عامه او خصوصي) کې د کارکوونکو په استخدام او ګمارلو برخه کې د مدیریت کمزوري، په ځانګړي ډول په تخصصي او ثالثي روغتونونو کې
- د یوه اغیزمن میکانیزم جوړول چې د متخصصینو دوه ګونی کار (عامه او خصوصي سکتور کې) په رسمي ساعتونو کې مخنیوی وکړي.	د متخصصینو دوه ګونی کار په عامه او خصوصي صحي سکتور کې د رسمي وختونو پر مهال
- د اړوندو ادارو سره د نرسانو او قابلو لپاره د فراغت وروسته زده کړو سیستم (لیسانس او ماسټري) د جوړولو په اړه غوښتنه کول	د متوسط طبي کارکوونکو (نرس او قابل) لپاره د فراغت وروسته تعلیمي پروګرامونو نشتوالی
- روغتونونو ته د کارکوونکو د استخدام صلاحیت سپارل	په استخدام او ګمارلو کې متمرکزوالی

د جامع پلان او ظرفیت لوړولو د پروگرامونو کمېټه	د کارکوونکو د تعلیمي اړتیاوو (Training Need Assessment) تازه کول چې پکې د تخصصي او ټاکنې روغتونونو او نورو مرکزي او ولایتي ادارو جوړښت شامل وي
د تعلیمي او ظرفیت لوړونې پروگرامونو باندې د بهرنۍ تمویل پورې تړاو	د وزارت د کارکوونکو د ظرفیت لوړونې جامع پلان ترتیبول د مرکز او ولایتونو په کچه او دغه پلان د ملي او نړیوالو همکارانو سره شریکول.
د منظم تعلیمي او ظرفیت لوړونې پروگرامونو کموالی.	- په مرکز او ولایتونو کې د خپلواک تعلیمي مرکزونو جوړول او سمبالول - د مرکزي او ولایتي کارکوونکو لپاره د مدیریت او کلینیکي ظرفیت د لوړولو په موخه د لنډ مهاله او منځمهاله تعلیمي پروگرامونو تنظیم - د خصوصي روغتیايي سکتور هڅول / تشویق ترڅو په تعلیمي پروگرامونو کې همکاري وکړي او د مسلکي روغتیايي کارکوونکو ظرفیت لوړولو کې برخه واخلي، او د افغان دیاسپورا څخه د روغتونونو د پیاوړتیا لپاره ګټه پورته کړي - د ټېلې میډیسن خدماتو پیاوړتیا ترڅو د لرې واټن څخه د تعلیمي پروگرامونو ملاتړ وشي او د مسلکي کارکوونکو ظرفیت لوړ شي - د پوهې او معلوماتو د تبادلې میکانیزم جوړول، د متخصصینو او کارپوهانو له خوا د روغتونونو او ورته روغتیايي مرکزونو ګټنې، او کارکوونکو ته د دوره یي دندو په شکل کې په مجهزو روغتونونو کې دنده سپارل ترڅو مسلکي پوهه انتقال او ظرفیت لوړ شي
د دوامدارو طبي زده کړو لپاره د مؤثر میکانیزم نشتوالی.	د مرکزي او ولایتي کارکوونکو د تعلیمي اړتیاوو د ارزونې معلوماتي سیستم (TMIS) د معلوماتو نوي کول، او د دوامدارو طبي زده کړو لپاره مؤثر پلان جوړول، ترڅو د هیواد په کچه په روغتیايي سیستم او روغتونونو کې عملي شي.
د مسلکي طبي کارکوونکو لپاره د مهارتونو ګډوونې (Skill mix) پروگرامونو کموالی.	د مختلفو مدیریتي او کلینیکي برخو لپاره د ماسټر ترینرانو لپاره د (ToT) روزنیزو پروگرامونو پیلول، او د دې په اړه د روزنیزو پروگرامونو ترسره کول.
د مسلکي کارکوونکو له خوا د طبي مسلکګرۍ ضعف او د طبابت د اخلاقي معیارونو نه مراعات.	- د مسلکي کارکوونکو له خوا د مسلک ګرایی فرهنگ د ودې او د طبابت د اخلاقي معیارونو د رعایت لپاره د یو مؤثر میکانیزم جوړول.
د معتبر نړیوالو طبي بنسټونو او افغان دیاسپورا سره د ښه همغږۍ د مؤثر میکانیزم نشتوالی، څو د دوی له مسلکي ظرفیت او پوهې څخه د زده کړې او	د ملي او نړیوالو مؤسسو او دیاسپورا هڅول، څو د مسلکي کارکوونکو د ظرفیت لوړولو په ځانګړي ډول د روغتونونو د مدیریت په برخه کې همکاري وکړي.

ظرفیت لورولو په برخو کې ګټه واخیستل شي	
د روغتونونو او داخلي او نړيوالو طبي ادارو ترمنځ د تړون (Affiliation) سیستم نشته. د نړيوالو معتبره ادارو او روغتونونو سره د تړون (Affiliation) سیستم رامنځته کول	د ناروغانو د تشخیص او درملنې پروسې د آسانتیا لپاره د ملي او نړيوالو مؤسساتو سره د اغېزمن همغږۍ میکانیزم جوړول، او که ممکن وي د ملي او نړيوالو معتبره ادارو او روغتونونو سره د تړون (Affiliation) سیستم رامنځته کول
د کارکوونکو هڅونې ستونزې: - د معاشونو ټیټوالی چې د بازار د اوسنیو نرخونو سره سمون نه لري	د امارتو د امکاناتو په پام کې نیولو سره، د مالي هڅونو / تشویقونو لکه امتیازي معاشونه او سیمه ییز معاشونه ورکول، په ځانګړې توګه د متخصصو روغتیايي کارکوونکو او د تخصصي روغتونونو کارکوونکو ته
د هغو کارمندانو د کاري ساعتونو نه تنظیم کول چې په دوامداره کار کې بوخت دي.	- د کاري بار (Workload) سره سم د تشکیل چمتو کول - د قوانینو او مقرراتو سره سم د کاري ساعتونو تنظیمول
عدم جبران ساعات اضافي کار کارکنان مصروف درکارهای بلا انقطاع هغو کارمندانو ته چې په دوامداره کار کې بوخت دي د اضافي کاري ساعتونو نه جبران کول	هغو کارمندانو ته د اضافي کاري ساعتونو لپاره د خساري ورکړه چې د قوانینو، مقرراتو او د پرسونل مدیریت سره سم په دوامداره کار کې بوخت دي
د کارمندانو لپاره د هوساینې پروګرامونو نشته. لکه ترانسپورت، خواړه او سرپناه	مسلكي او متخصص کارمندانو ته د ترانسپورت، خواړو او استوګنې اسانتیاوې برابرول، په ځانګړې توګه په لرې پرتو ولایتونو او سیمو کې.
د غیر مالي هڅونو/ تشویق په وړاندې کولو کې کمزورتیا لکه (ستاینه، تقدیر، د لقبونو ورکول، په لویو غونډو کې د کارمندانو د ښه فعالیت یادونه، په طبي مجلو او نورو د عامي روغتیا وزارت په خپرونو کې د وړ کارمندانو نومونه لیست کول)	د غیر مالي هڅونو/ تشویقونو چمتو کول لکه د کورنیو او بهرنیو روزنیزو پروګرامونو ته ژمن او زیار ایستونکي کارمندان معرفي کول، د عدالت اصل مراعات کول او کورنیو او بهرنیو روزنیزو پروګرامونو ته وړ کارمندان معرفي کول، د ستاینې او تقدیر سندونو، ستاینلیکونو، لقبونو په وړاندې کولو سره د وړ کارمندانو د فعالیت ستاینه کول، او په لویو غونډو او کنفرانسونو کې د وړ کارمندانو د فعالیت یادونه کول، او په طبي مجلو کې د دوی نومونه یادول
	په ولایتي او مرکزي روغتونونو کې د متخصصینو او تجربه لرونکو او پوهو اشخاصو تر څارنې لاندې د نویو ګمارل شویو او بې تجربې کارمندانو ځای پرځای کول

9. د کارکونکو د مدیریت په برخه کې په افغانستان کې د تخصصي او فوق تخصصي روغتونونو د عرضي د ښه کولو پلان

سریزه:

د افغانستان روغتيايي سیستم په وروستیو لسیزو کې د بشري سرچینو په سکتور کې له ګڼو ننګونو سره مخ شوی دی. د ماهره او متخصصو کارکوونکو کمښت، د غیر معیاري ګمارنې پروسې، د روغتيايي پرسونل غیر مساوي ویش، د فعالیت د ارزونې د شفاف سیستم نه شتون، او د ظرفیت لوړولو کمزوره سیستمونو په روغتونونو کې د خدماتو کیفیت ټیټ کړی دی. د دې ننګونو د حل لپاره، د بشري سرچینو مدیریت لپاره یو جامع، مرحله ای او د شواهدو پر بنسټ پلان ته اړتیا شته.

ټولیز هدف:

۱. په ملي، سیمه ییزو او ولایتي کچو کې د مسلکي کارمندانو د ګمارنې، روزنې او ساتلو له لارې د بشري سرچینو سیستم پیاوړي کول چې ورسره په روغتونونو کې د روغتیا خدماتو وړاندې کولو کیفیت او موثریت ښه کول.
۲. د روغتونونو سازماني او مدیریتي جوړښت/تشکیل معیاري کول.
۳. د حساب ورکولو او شفافیت په ټینګار سره د روغتون د روغتيايي خدماتو وړاندې کولو کیفیت ښه کول.
۴. د تخصصي او فوق تخصصي څانګو د پیاوړتیا له لارې بهر ته د ناروغانو د لیرد شمیر کمول.
۵. په روغتيايي سیستم د خلکو باور ترلاسه کول.

ځانګړي موخې:

۱. د هر روغتون د حقیقي اړتیاوو پر بنسټ د بشري سرچینو جوړښت او پلان رامینځته کول او پلي کول
- د کیفیت ښه کولو، د کاري ځواک په مؤثره توګه کارولو او د روغتون د روغتيايي خدماتو د عرضي او تقاضا ترمنځ توازن رامینځته کولو لپاره په هر روغتون کې چمتو شوي اصلي اړتیاوو او خدماتو پر اساس د بشري سرچینو جوړښت او پلان رامینځته کول او پلي کول.
۲. د دوامداره روزنیزو پروګرامونو له لارې د روغتون د روغتيايي پرسونل تخنیکي، مسلکي او مدیریتي ظرفیتونو ته وده ورکول.
- د اغیزمنو دوامداره روزنیزو پروګرامونو پلي کولو له لارې د روغتيايي کارکوونکو تخنیکي او مدیریتي ظرفیتونو لوړول، ترڅو پوهه یي زیاته او تازه شي، ځانګړي مهارتونه یي پیاوړي شي، او د روغتون د کیفیت لرونکي روغتيايي خدماتو چمتو کول یي ښه شي.

۳. د حقیقي کړنو یا فعالیت پر بنسټ د فعالیت ارزونې او انعام سیستم رامینځته کول او پراختیا ورکول،

د روغتيايي کارکوونکو د هڅونې ښه کول، تشویق او د روغتیا او روغتون خدماتو کیفیت ښه کولو لپاره د وړتیا او کار پیلو پر بنسټ د فعالیت ارزونې اغیزمن سیستم او د انعام یا ستاینې میکانیزم رامینځته کول او پراختیا ورکول.

۴. د جغرافیایي موقعیت، د ناروغیو بار، د ناروغانو شمېر او د خدماتو د کچې په پام کې نیولو سره د بشري کاري ځواک عادلانه وېش ښه کول.

د جغرافیایي موقعیت، د ناروغیو بار، د ناروغانو د شمیر او د نفوسو د تراکم او د وړاندې کوونکو خدماتو د کچې په پام کې نیولو سره د روغتيايي کاري ځواک عادلانه او متوازن وېش ښه کول، ترڅو د روغتیا مساوات ډاډمن شي او په ټول هېواد کې اغېزمنو روغتيايي خدماتو ته لاسرسی ښه شي.

۵. د رهبري سیستم پیاوړی کول، مهم پرسونل هڅول او ساتل

د روغتيايي سیستم پیاوړتیا، د پوهې او تجربې په اغېزمنه توګه لېږدولو، او د روغتیا سکتور کې د مغزو د وتلو Brain drain څخه مخنیوي لپاره د اغېزمن مشرتابه سیستم پیاوړتیا، د هڅونې میکانیزمونو رامینځته کول، او د کلیدي پرسونل ساتلو لپاره اقدامات کول.

په روغتونونو کې د کارمندانو د چارو د اوسني وضعیت، ستونزو او ننګونو تحلیل او ارزونه

د هیواد په تخصصي او دریمه درجه روغتونونو کې د پرسونل چارو د ستونزو او ننګونو د اوسني وضعیت تحلیل او ارزونه د کارکوونکو چارو په سیستم کې د جوړښتي / تشکیلاتي، تخنیکي او مدیریتي نیمګړتیاوو شتون په ګوته کوي. د دې تحلیل ځینې خورا مهمې موندنې په لاندې ډول دي:

a. د روغتیا او روغتونو خدماتو د اصلي اړتیاوو سره د پرسونل جوړښت نه مطابقت.

د ډیری روغتونونو تنظیم د ناروغیو د بار، د ناروغانو د شمیر، د خدماتو د تخصص د کچې، او د جغرافیایي موقعیت په پام کې نیولو پرته ډیزاین شوی.

2. د بشري سرچینو غیر متوازن ویش

په مرکز کې د پرسونل ګڼه ګڼه او په لرې پرتو ولایتونو کې، په ځانګړې توګه په تخصصي برخو کې، سخت کمښت.

3. د تخصصي او فوق تخصصي پرسونل نشتوالی

ډیری روغتونونه په تخصصي او فوق تخصصي څانگو کې متخصصین نلري لکه د زړه ناروغی، د ځیگر ناروغی لکه د ځیگر پیوند، د سرطان ناروغی، د پښتورگو ناروغی لکه د پښتورگو پیوند، خورا پرمختللي ICU او NICU، عصبي جراحي، رواني روغتیا، او داسې نور

4. د روغتیا کاري ځواک د ارزونې او تعقیب شفاف سیستم (HRMIS) نشتوالی

د یو منظم، پرمختللي او ابدیت ډیټابیس نه شتون، د شواهدو پر بنسټ پلان جوړونې او پریکړې کولو کې د کمزورتیا لامل شوی دی.

10. د پوهنې او ظرفیت جوړونې په سیستم کې کمزورتیاوې

ښوونیز پروګرامونه خپاره شوي، غیر منظم او په بهرنیو مرستو پورې تړلي دي.

6. د ماهر / متخصصو قوتونو او د مغزو تېښته

د کمزوري هڅونې سیستمونو، ټیټو معاشونو او د کار د امنیت نشتوالی لسه امله، ډیری متخصصین خپلې دندې پریري یا بهر ته مهاجرت کوي.

7. د مهمو کارمندانو لپاره د ساتلو او انعام ورکولو معیاري میکانیزم نشتوالی

په روغتونونو کې د تجربه لرونکو او مهمو کارمندانو د ساتلو او شتون لپاره هیڅ دوامداره سیستم شتون نلري.

پایله:

د هېواد د روغتون یي سیستم د کارکوونکو د مدیریت اوسنۍ وضعیت بنسټیزو اصلاحاتو، د جوړښت بیاکتنې، د توزیع توازن رامنځته کولو، د معلوماتي سیستم پیاوړتیا، او د زده کړو او هڅونې په برخه کې دوامدارو پانګونو ته اړتیا لري.

د روغتونونو د کارکوونکو د چارو د ښه والی طرح لنډیز

د افغانستان د تخصصي او ټالټي روغتونونو د کارکوونکو د چارو د مدیریت د جامع اېرځی اصلي برخې، د کارکوونکو د چارو د مدیریت د مسلکي اصولو په پام کې نیولو سره، څرګند او د کارولو وړ ښه لاندې راپرل شوي دي.

د روغتونونو د وضعیت د ښه والی د طرحي کلیدي برخې لنډیز

د افغانستان د تخصصي او ټالټي روغتونونو د کارکوونکو د مدیریت د ښه والی د طرحي کلیدي اجزا، د کارکوونکو د مدیریت د علمي اصولو په پام کې نیولو سره، په مسلکي، روښانه او د استفادې وړ ډول لاندې وړاندې کیږي.

۱. د روغتونونو د بشري منابعو د اوسني وضعیت تحلیل:

د هېواد په تخصصي او ټالټي روغتونونو کې د کاري ځواک شمېر، تخصص، وېش، وړتیا او کمښت ارزونه.

۲. د روغتونونو روغتيايي خدماتو د حقيقي اړتياوو پر بنسټ د تشکیل جوړښت ترتیبول:

د کاري حجم، د ناروغیو بار او کچې، د مریضانو شمېر، د خدماتو نوعیت او د جغرافیایي موقعیت سره سم یو معیاري جوړښت جوړول.

۳. د تخصصي انساني کاري ځواک د ګمارنې او برابرولو پلان:

د اړینو بستونو شمېر او ډول ټاکل او د شفاف، شایسته والي او سیالۍ پر بنسټ د ګمارنې لپاره پلان جوړول.

۴. د تخنیکي او مدیریتي ظرفیت لوړول د دوامداره روزنو له لارې:

د روغتونونو د صحي کارکوونکو د مهارتونو او پوهې د لوړولو لپاره د دوامداره ښوونیزو پروګرامونو طرحه او تطبیق.

۵. د کارکوونکو د وړتیا پر بنسټ د اجرائتو د ارزونې او انعام ورکولو سیستم جوړول:

د روغتونیزو خدماتو د کیفیت د ښه والي په موخه یو شفاف میکانیزم معرفي کول، ترڅو د کارکوونکو ارزونه، تشویق او سزا (مجازات) پکې په عادلانه ډول ترسره شي.

۶. د هېواد په کچه د صحي پرسونل عادلانه وېش:

د ناروغیو د بار، د سیمو اړتیاوو، د خدماتو کچې او چاپېریالي شرایطو پر بنسټ د صحي کارکوونکو عادلانه وېش ترسره کول.

۷. د کلیدي پرسونل د ساتنې او هڅونې سیستم جوړول او پیاوړتیا: چې پکې امتیازات، د مسلکي ودې فرصتونه او مناسب کاري چاپېریال شامل دي.

۸. د بشري منابعو د معلوماتي سیستم (HRIS) بنسټ ایښودنه او نهادینه کول: بالخصوص د پرسونل د ثبت، مدیریت، تحلیل او دقیقو پریکړو لپاره.

۹. د اړوندو ادارو ترمنځ همغږي (د عامې روغتیا وزارت، د کارکوونکو عمومي ریاست،

روغتونونه، او روغتيايي شریکان):

د مؤثرو او دوامدارو پروګرامونو د پلي کېدو لپاره.

د روغتونونو د کړنو د ښه والي مهمې برخې په تفصیل سره

۱. د کارکوونکو د اوسني وضعیت تحلیل او ارزونه

د روغتونونو په اداره کې د کارکوونکو د اوسني وضعیت تحلیل او ارزونه د بشري منابعو د ښه والي او پراختیا په پروسه کې یومهم پړاو دی. په دې پروسه کې د بشري ځواک اوسنی حالت له بېلابېلو اړخونو څخه څېړل کېږي ترڅو قوي او ضعیف ټکي وپېژندل شي او اړین پلانونه د وضعیت د ښه والي لپاره جوړ شي.

د کارکوونکو د اوسني وضعیت د تحلیل او ارزونې مرحلې

۱. د معلوماتو راټولول:

د کارکوونکو د سم او دقیق ارزونې لپاره، لومړی باید د اوسني وضعیت دقیق او بشپړ معلومات راټول شي. دا معلومات د کارکوونکو شخصي ځانګړنې (عمر، زدکړې، کاري تجربه)، دندې ترسره کول، تعلیمي اړتیاوې، او د کار رضایت کچه پکې شامل وي.

۲. د اوسني وضعیت تحلیل:

- د ادارې جوړښت: د ادارې جوړښت او په بېلابېلو برخو کې د بشري ځواک یا کارکوونکو د وېش ارزونه او تحلیل.
- وړتیاوې او مهارتونه: په روغتون کې د موجودو مهارتونو او وړتیاوو کچه څېړل.
- د کارکوونکو کړنې او فعالیتونه: د کارکوونکو د کړنو ارزونه او د هغوی د فعالیتونو د مطابقت اندازه کول له روغتونې او روغتیايي سیستم د موخو (اهدافو) او ستراتیژیو سره.
- د استخدام، ساتنې او دوامداره پالنې بهیر: د کارکوونکو جذب، استخدام او ساتنې بهیر ارزول، چې پکې د دندې پرېښودو کچه او د هغې دلیلونه شامل دي.

۳. د ستونزو او مشکلاتو پېژندنه:

د اوسني وضعیت په تحلیل سره، په بشري منابعو یا د کارکوونکو برخه کې موجودې ستونزې پېژندل کېږي. دغه ستونزې کېدای شي د ځانګړو تخنیکي او تخصصي مهارتونو د کموالي، د کارکوونکو د ناخوښیو، یا د انساني ځواک نه سمون/ ناسازګارۍ د روغتونو د ستراتیژیکو اړتیاوو سره شامل وي.

۴. د راتلونکو اړتیاوو ارزونه:

په دې مرحله کې د کارکوونکو راتلونکې اړتیاوې پېژندل کېږي. دغه اړتیاوې کېدای شي د روزنې، د ځانګړو او تخصصي مهارتونو د پراختیا، یا د خاصو ځانګړتیاوو او تخصصي وړتیاوو لرونکو نوو کسانو ګمارل شامل وي.

۵. د ښه والي لپاره وړاندېزونه:

د ارزونو او تحلیلونو پر بنسټ، د بشري منابعو د وضعیت د ښه کولو لپاره حل لارې وړاندې کېږي. دغه وړاندېزونه کېدای شي د روزنیزو پروګرامونو پلي کول، د ادارې په جوړښت کې بدلونونه، د کارکوونکو د جذب او ساتنې د بهیر ښه کول او نور شامل وي. دا پروسه روغتونونو سره مرسته کوي چې د کارکوونکو د کمزوریو او ځواکمنو ټکو په پېژندلو سره د بشري ځواک د فعالیتونو د ښه کولو او د روغتونونو د اداري موخو/ اهدافو د ترلاسه کولو لپاره مؤثر پلانونه جوړ کړي، لکه:

- د روغتون په ټولو کچو کې د تشې تحلیل (Gap Analysis) ترسره کول.

- د ټولو موجوده کارکوونکو دقیق دیتابیس جوړول، چې په کې د هغوی ځای، تخصص، جنسیت او دندو ته کتنه شوې وي.

- د بشري منابعو د نقشې (Human Resource Mapping) په کارولو سره د روغتون د کارکوونکو مدیریت، چې له دې لارې په ټولو برخو کې د بشري ځواک واضح، تحلیلي او دقیق انځور وړاندې کېږي؛ ترڅو څرګنده شي چې څو تنه کارکوونکي چیرې دي، له کوم مهارت او تخصص سره، او چېرته کمښت یا تعلیمي اړتیاوې شته.

- د روغتونونو د تشکیلاتي او مدیریتي جوړښت معیار او معیاري کول د خدماتو د کیفیت د ښه کولو، د فعالیت د زیاتوالي، د څارنې او ځواب ویلو آسانتیاوو لپاره، چې پر مدیریتي اصولو، نړیوالو تجربو لکه NABH او JCIA او د پرمختګ په حال کې هیوادونو لکه افغانستان د شرایطو پر اساس یوه مهمه او حیاتي ګام دی.

۲. د روغتون د انساني ځواک د پراختیا پلان

- د روغتون د ډول پر بنسټ (ولایتي، حوزوي، تخصصي او فوق تخصصي) معیاري تشکیلاتي جوړښت (Organogram) ترتیبول.
- د پرسونل او بستر ترمنځ د لږترلږه نسبت (Staffing Ratios) ټاکل، د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) او ګاونډیو هیوادونو د معیارونو پر بنسټ.
- د تخصصي کارکوونکو (ډاکټرانو، نرسانو، تخنیکرانو/ تکنیشن او اداري پرسونل) متوازن وېش تنظیمول.

۳. د ظرفیت لوړول او زده کړه

- د دوامداره مسلکي ودې د روزنیزو پروګرامونو (CPD) تطبیق د ډاکټرانو، نرسانو، قابلګانو او طبي تخنیکرانو لپاره.
- د روغتونونو د رئیسانو او د کارکوونکو د چارو د مدیرانو لپاره د تخصصي مدیریت پروګرامونو جوړول.
- د ټولو کارکوونکو لپاره د کاري حقونو او مسؤلیتونو د بنسټونو په اړه روزنه یا ترینګ.

۴. شفاف استخدام او جذب

- د شرایط پوره کوونکو غوښتونکو لپاره د معلوماتو بانک جوړول.
- د استخدام په پروسو کې د شفاف او رقابتي میکانیزم تطبیق.
- لیرې پرتو سیمو ته د استخدام لومړیتوب ورکول، د ځانګړو تشویقي امتیازاتو (مالي او روزنیزو) په پام کې نیولو سره.

۵. د اجرائیو ارزونه او د انگیزې سیستم

- د هرې دندې لپاره د کلیدي اجرائیو شاخصونه (KPIs) ترتیبول.

- د منظم ارزونې سیستم جوړول (مياشتنۍ / ربعوار / کلنۍ).
- د غوره کارکوونکو لپاره د انعام ورکولو او د ناکاره کارکوونکو لپاره د اخطار ورکولو سیستم عملي کول او تطبیقول.

۶. د ټکنالوژۍ او HRIS څخه استفاده

- د کارکوونکو د چارو سیستم دیجیټل کول د HRIS (د بشري سرچینو د معلوماتو سیستم) له لارې.
- د کارکوونکو د حاضري، اجرائیو، اړتیاوو او د چارو مدیریت په اړه د دقیق ثبت، تحلیل او راپور ورکولو سیستم جوړول.

د بریا شاخصونه (KPIs):

شاخص	موخه
د روغتیايي پرسونل د بستر سره تناسب (Staff-to-bed ratio)	2 په عمومي او 3 په تخصصي روغتونونو کې
د تشو بستونو د ډکولو فیصدي.	حداقل 80% په لومړي کال کې
د ترسره شویو روزنیزو برنامو شمېر.	د هر کارمند لپاره کلنۍ حداقل 2 روزنیزې برنامې
د کارکوونکو د کاري شرایطو څخه د هغوی د رضایت کچه.	دیروالی 30% په لومړي کال کې
د کار څخه د رضاکارانه پرېښودو د کچې کمښت.	کموالی تر 10% پورې په لومړي کال کې

د تطبیق مهالویش (Phase-wise Implementation):

پړاو	فعالیت / کرڼه	وخت
لومړی پړاو	د موجوده حالت تحلیل او د پلان جوړونه	3 میاشتې
دویم پړاو	د پرسونل استخدام او روزنه	6 میاشتې
دریم پړاو	د HRIS پلي کول او د فعالیت ارزونه	6 میاشتې
څلورم پړاو	د پلانونو بیاکتنه او تازه کول	3 میاشتې

په خلاصه توګه په روغتونونو کې د بشري سرچینو اړتیاوې باید په لاندې توګه وسنجول شي.

(1) د بسترونو په حساب د روغتونونو د کارکوونکو اړتیاوې:

✓ عمومي روغتونونه: دوه تنه په هر بستر

✓ تخصصي او ټالټي روغتونونه: درې تنه په هر بستر

د بیلګې په توګه که چیرې یو عمومي روغتون ۱۰۰ بستره ظرفیت ولري باید مجموعي پرسونل ورته ۲۰۰ تنه وګمارل شي او که روغتون تخصصي وي ۳۰۰ تنه باید ورته وګمارل شي.

(2) د ډاکترانو اړتیا

✓ د عمومي روغتونونو لپاره په هرو لسو بسترونو یو ډاکتر

✓ د تخصصي او ټالټي روغتونونو لپاره په هرو پنځه بسترونو یو ډاکتر

د مختلفو تخصصي رشتو په اساس د ډاکترانو اړتیا په لاندې توګه ده:

✓ عمومي وارډونه: په لسو بسترو یو ډاکتر

- ✓ عاجله ځانگه: په هرو پنځو بسترونو يو ډاکټر
- ✓ د ای سي يو ځانگه : په هرو څلورو بسترونو يو ډاکټر
- ✓ د نوو زېږېدلو ای سي يو: په هرو درې بسترونو يو ډاکټر
- ✓ د HDU ځانگه: د هرو ۶ تر ۷ بسترونو لپاره يو ډاکټر
- ✓ عمليات خونه: د هرې عمليات خونې لپاره دوه جراحي ډاکټران (جراح او معاون) او يو د انستيزي ډاکټر
- ✓ د سرطان او دیااليز ځانگې: په هرو ۷ بسترونو يو ډاکټر
- (3) د نرسانو اړتيا
- په لاندې چارټ کې د نرسانو نسبت په مختلفو تخصصي رشتو کې ښودل شوی دی.

شميره	ځانگه	د نرسانو شمير	د بسترونو شمير	کټي
۱	داخه	۱	۴	
۲	جراحي	۱	۴	
۳	کجوالتي، ايمرجنسي	۱	۲ ټالتي روغتون کې	په ولايتي او ولسواليو روغتونونو کې يو نرس په درې بسترونو
۴	ای سي يو	۱	۳ اوله درجه ای سي يو ۲ دوهمه درجه ای سي يو	يو نرس په يو بستر په دريمه درجه ای سي يو کې
۵	کوچنيان (اطفال)	۱	۴	که مور ورسره موجوده وي
۶		۱	۲	که مور ورسره موجوده نه وي
۷	گاسټرو انټيرولوژي	۱	۴	
۸	ولادي نسايي	۱	۴	
۹	ولادت خونه	۲	۱	Per OT table
۱۰	عملياتخونه	۲	۱	
۱۱	ارتوپيډي	۱	۴	
۱۲	د نرسري عادي وارډ	۱	۴	
۱۳	د نرسري تخصصي وارډ	۱	۲	
۱۴	دیااليز	۱	۲	
۱۵	عصبي يا نيورولوژي	۱	۴	
۱۶	عقلي يا سيکاتري	۱	۴	
۱۷	جلدي	۱	۴	
۱۸	قلبي صوري جراحي	۱	۲	
۱۹	غور، پزه او ستونی	۱	۴	
۲۰	سترگه	۱	۴	
۲۱	عصبي جراحي	۱	۴	
۲۲	انکولوژي	۱	۴	
۲۳	پلاستيک جراحي	۱	۴	
۲۴	يورولوژي	۱	۴	
۲۵	ريکوري	۱	۲	

اداري کارکوونکي: د روغتون د مدیریتي او اداري کارونو په ښه توګه پرمخ بیولو لپاره اړینه ده چې هر روغتون د ټولو کارکوونکو تر پنځه فیصده مدیریتي او اداري کارکوونکي ولري. د یادوني وړده چې د روغتیا وزارت د محترم مقام د منظوري وروسته به د همدې طرحې په نظر کې نیولو سره د ټولو روغتونونو تشکیلات د پورتنیو تناسبونو په اساس جوړ شي.

پایله:

د دې پلان په مؤثره توګه پلي کېدل کولی شي د افغانستان په روغتونونو کې د خدماتو کیفیت په بنیاد ډول بدل کړي. د کارکوونکو څانګه چې د روغتیايي سیستم ستنه ده، باید د قوي مدیریت، ظرفیت جوړونې، څارنې او هڅونې میکانیزمونو له لارې.

ضمیمه: د کارکونکي د فرعي کمیټي یادونې

د سنت طریقه داده چې هېڅ چا ته، پرته له ضروري وړتیاو (شایستگی) نه، مسؤلیت نه ورکول کېږي. دا مهم اصل د نبوت په لور مقام، روحاني منصوبو او د بنسټیزې مشرۍ او رهبري په سپارلو کې ښه څرګند دی. هغه کسان چې د الهي ازموینو نه په بریالیتوب تېر شول، الله تعالی دوی ته مهم مسؤلیتونه وسپارل. کله چې حضرت آدم ته د اسماء (مخلوقاتو) په اړه زده ورکړل شوه، نو هغه د ځمکې د خلیفې په توګه وټاکل شو. (البقره: 30) حضرت ابراهیم (ع) په ګڼو سختو ازموینو کې په بریالیتوب د امامت مقام ته ورسېد. (البقره: 124) طالوت، د خپلې پوهې او جسماني وړتیا له امله، د بني اسرائیلو د قومندان په توګه وټاکل شو ترڅو د جالوت سره جګړه وکړي. (البقره: 247) سر بېره پردې، قرآن کریم د امامت منصب او د اسلامي ټولنې اداره یوه امانت بللې چې باید د هغه د اهل (ور) کسانو ته وسپارل شي: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا». (النساء: 58)

کله چې یوسف په عزت سره له زندان نه خوشي شو او د مصر عزیز (والي) یې د مسؤلیت سپارلو په فکر کې و، نو یوسف وویل: «اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا»؛ زه د مصر د خزانو سرپرست ګرځو، ځکه چې زه ډېر ساتونکی (امین) او پوه (علیم) یم. (یوسف: 55)

همدارنګه، د حضرت موسی (ع) په کیسه کې قرآن کریم روایت کوي: کله چې هغه مدین ته ورسېد او د شعیب د لویو ته یې ښه مرسته وکړه، نو د شعیب یوه لور وویل:

«يَا أَيَّتُهَا ابْنَةُ خَيْرٍ مِّنْ اسْتَأْجَرْتُ الْقَوَى الْأَمِينُ»؛ (القصص: 26)

ای پلاره! هغه (د څارویو ساتلو) په کار وګوماره، ځکه چې تر ټولو غوره کس چې تا ته د دې کار لپاره ګومارلې شي، هغه قوي او امین (صادق) دی.

دا ټول د دې ښکارنده ده چې د کارکونکو په ټاکنه او د مسؤلیتونو په سپارلو کې د وړتیا (شایستگی) عنصر ته د پام کول ډېر ضروري دي.

د وړاندې قوانینو او مقرراتو د استخدام په اړه احکام او هدايات:

1. د کار قانون، ماده ۹، رکن
"د کار په استخدام، مزد ورکړه، امتیازاتو، دنده، مسلک، تخصص، د زده کړې حق او ټولنیزې تضمیناتو په برخه کې هر ډول تبعیض منع دی."
د کار قانون، ماده ۹، رکن ۳:
 2. "د افغانستان په اسلامي جمهوریت کې د دندې، مسلک، تخصص، مهارت او د کار ډول د زده کړې رشتې، لیوالتیا، استعداد او مسلکي چمتووالي مطابق د اړوند تقنیني سند له مخې ازاد دی."
د ملکي خدمت کارکونکو قانون، ماده لومړۍ:
 3. "دا قانون د افغانستان د اساسي قانون د پنځوسمې مادې په (۴) فقره کې د حکم په رعایت سره، د وړوالي لرونکو کسانو د ملکي خدمت ادارو کې د استخدام او د دوی د اړیکو د تنظیم لپاره د ادارې سره وضع شوی دی."
د ملکي خدمت کارکونکو قانون، ماده دوهم، رکن ۲:
 4. "هدفونه:
۲ (د ملکي خدمت کارکونکي د وړتیا او شایستگی پر بنسټ، پرته له تبعیضه او په شفافه توګه د ازادۍ سیالي له لارې استخدامول).
د ملکي خدمت کارکونکو قانون، ماده نهم، رکن ۳:
 5. "۳ (د دې قانون د شپږمې مادې په (ج) ردیف کې شامل کارکونکي او په (د) ردیف کې شامل مسلکي بستونو کې د ور شرایطو لرونکو کسانو استخدام، د وزارتونو او دولتي ادارو د تعیناتو کمېټو له خوا ترسره کېږي او د اصلاحاتو کمیسیون پرې ناظر دی."
د کار قانون، ماده لسم، رکن ۲:
 6. "۲ (د مامورینو او قراردادي کارکونکو په استخدام کې د جنس، قومیت، مذهب او جسمي معلولیت پر بنسټ تبعیض روا نه دی. د ښځو او معلولينو لپاره د ملاتړ اقدامات له دې حکم نه مستثنی دي).
د ملکي خدمت کارکونکو قانون، ماده اته ویشتم:
 7. "۱ (د ملکي خدمت ادارو کې د معاش غوښتنه کوونکي، مامور او قراردادي کارکونکي په لاندې مواردو کې د شکایت حق لري:
۱ - د معقولو دلایلو پرته د غوښتنلیک د منلو نه انکار.
- ۲ - د ملکي خدماتو د تعیناتو بورډ، د تعیناتو کمېټو او د وزارتونو او خپلواکو دولتي ادارو د کارکونکو د چارو ادارو له خوا تبعیض آمیزه او ناعادلانه چلند".

